

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn Circulation 13,500
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate:
 For members yearly ... \$0.84
 For nonmembers ... \$1.60
 Foreign Countries ... \$3.00
 Telephone: Randolph 628

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik
 v Zdrženih državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Ima 13,500 naročnikov
 Naročnina:
 Za žlano, na leto ... \$0.84
 Za nečlane ... \$1.60
 Za inozemstvo ... \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 628

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 10.—No. 10.

CLEVELAND, O., 5. MARCA (MARCH), 1924.

Leto X.—Volume X.

POSNEMANJA VREDNO.

NAJSTAREJSE DRUŠTVO K. S. K. J. PRISTOPILO V BOLNIŠKO CENTRALIZACIJO

Chicago, Ill., 2. marca.—Naše društvo sv. Stefana, št. 1, K. S. K. Jednote je na redni mesečni seji dne 1. marca odglašovalo s potrebno večino, da vstopi v bolniško centralizacijo.

Če je kdaj društvo naredilo korak k napredku je gotovo, da ga je sedaj; ker s tem je pokazalo, da je pripravljeno deliti bratsko ljubezen z vsem ostalim članstvom naše matere Jednote.

Gotovo pa je, da bo naše društvo št. 1 K. S. K. Jednote s tem svojim vstopom v centralizacijo opogumilo še marsikatero drugo društvo pri naši K. S. K. Jednoti, da se bomo prej ali slej vsi člani in članice naše Jednote znašli v pravem bratskem objemu kot pravi bratje in sestre, pripravljeni se podpirati medsebojno v slučaju bolezni.

Bog živi pravo bratstvo med nami!

John Jerich,
 član društva sv. Stefana, št. 1.

UKRADENA VISKA.

Chicago, Ill., 29. feb.—Oblasti so prišle na sled veliki tatvine stare viske iz Siblejevega skladišča, kjer ima država pod varščino shranjeno razno opojno pijačo.

Ko je prohibicijski komisar Haynes odredil inventuro v omenjenem skladišču, je manjkalo osem tisoč zabojev fine viske v skupni vrednosti \$1,000,000. V zvezi s to tatvino sta dva prohibicijska agenta, ki sta jemala blago s ponarejenimi uradnimi listinami.

RUSIJI PRETI ZOPET LAKOTA.

Moskva.—V pokrajinah Samara, Saratov in Carcin ob reki Volgi na Ruskem preti ponovna lakota. Vsled velike suše lanske jesen in skrajno neugodne zime kažejo žitne poljane zelo slabo; ubogi kmetje ne bodo pridelali niti toliko žita, kolikor so ga posejali; tamonjše ljudstvo mora še danes kupovati žito za prehrano po zelo visokih cenah. V centralnih okrajih Volge živi nad 10,000,000 ljudi.

—V Napoleon, O., se je vršil med tamonjnimi grocerijskimi trgovci boj glede prodaje kruha. Sprva so prodajali kruh po 10 centov, zatem je cena vedno nižje padala, da se je kruh prodajalo vsled konkurence že po 3 cente hleb. Neki trgovci je pa koncem konca dajal svojim odjemalcem kruh popolnoma zastoj, če so pri njem še kaj denarja kupili.

—V višjih političnih krogih se zatrjuje, da bo na mesto odstoplega mornaričnega tajnika Denby-a skoro gotovo imenovan bivši guverner države Montana Joseph M. Dixon, vnet pristaš nekdanje Rooseveltove progresivne stranke.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

VAŽNO ZA VSA KRAJEVNA DRUŠTVA K. S. K. JEDNOTE.

Na naš zadnji poziv glede gradiva za Spominsko knjigo K. S. K. Jednote smo dosegli do danes še precej povoljen uspeh.

Prvo društvo, ki nam je doposlalo svojo zgodovino za Spominsko knjigo, je bilo društvo sv. Petra, št. 30 v Calumet, Mich. Temu sledijo društva št. 2, 3, 81, 88, 111, 114, 133, 169, 171; torej je vseh teh društev deset. Iskreno bi želeli, da nam označena društva dopošljejo še kako sliko, bodisi ustanovnikov, sedanjega odbora ali vseh članov. Stroški za nabavo klišaja (cut) so malenkostni. Cene istih smo objavili v zadnji številki "Glasila" na prvi strani.

Uredništvo je doposlano zgodovino goriznačenih društev že priredilo za tisk.

Pri tej priliki uljudno prosimo še vsa ostala krajevna društva, da naj nam čimprej mogoče dopošlje gradivo (svojo zgodovino), ker bi radi nameravali knjigo izdati vsaj začetkom ali v sredi maja. Dela bo ogromno in urednik "Glasila" bo moral vse gradivo urediti v prostem času zjutraj ali zvečer čez uro.

Istotako prosimo tajnike in tajnice krajevnih društev, da naj se takoj požurijo za nabavo čim več oglasov v naši Spominski knjigi. Vsakemu smo odposlali 5 naročil (kontraktov) za oglase. Da bodo oglasi lično sestavljeni bo zelo tudi več časa in vsled tega bi radi imeli besedilo istih čim prej na rokah.

Finančni uspeh naše Spominske knjige je odvisen od vas. Če boste dobili vsaj 60 strani oglasov, kar je povsem lahko in mogoče, potem bo dobil Spominski knjigo vsak član in članica brezplačno; oglasni nam lahko pokrijejo vse tiskarske stroške. Idite sedaj na delo in prečitajte dobro doposlano vam okrožnico uredništva v tej zadevi. Zadnji čas za doposiljatev zgodovine društev in oglasov je do 20. marca t. l.

Opomba.—Društva, ki sploh ne namerava doposlati svoje zgodovine, ali kakakega oglasa za Spominsko knjigo, naj nam to blagohotno naznani.

V POČAST POKOJNEMU PREDSEDNIKU WILSONU

Columbus, S. C., 29. feb.—V državni zakonodajni zbornici je bila danes sprejeta resolucija, da se bo v Južni Karolini obhajal vsako leto dan 28. decembra kot postaven praznik v spomin rojstva pokojnega bivšega predsednika Woodrow Wilsona.

POOSTRENA NASELNIŠKA POSTAVA.

Washington, D. C., 28. feb.—Senatni priseljeniški odsek je danes sprejel ljudsko štetje leta 1910 kot definitivno podlago kvote v nameravani novi priseljeniški postavi. Odsek je tudi določil, da naj se dosedanja 3 odstotno kvota zniža na 2 odstotka.

S. N. DOM OTVORJEN.

OTVORITVENA SLAVNOST NAJVEČJEGA NARODNEGA DOMA V AMERIKI LEPO USPELA.

Dan 2. marca bo zapisan v zgodovini naše ameriške slovenske metropole (mesta Cleveland, O.) z zlatimi črkami, ker ta dan je bil na zelo slovesen način otvorjen takoj nam potrebni Slovenski Narodni Dom, ki prekaša po velikosti in krasoti vse druge slične doma širom Amerike. Velikostna stavba, ki pokriva cel blok med 64. in 65. cesto ob St. Clair Ave. je stala okrog četrtr milijona dolarjev, kar gotovo ni mala svota. Velika dvorana z odrom ima prostora za 1400 gledalcev, kakor kako starokrajško gledališče.

Slavnostna otvoritev S. N. Doma se je vršila natančno po sporedu minulo soboto popoldne ob 3. uri s še precej lepo izvršeno parado. Mrs. Julija Brezovar je imela to čast, da je velika vrata tega narodnega hrama otvorila z zlatim ključem, ker je pri tožadnem kontestu največ za Narodni Dom nabrala, \$750.

Takoj po otvoritvi so se vršili razni govori, v lepo okrašeni veliki dvorani; govorili so: Dr. Ante Tresić-Pavičić, jugoslovanski poslanik iz Washingtona, D. C., mestni ravnatelj, William Hopkins, mestna odbornika Sulzmann in Damm, predsednik J. S. K. J., S. N. P. J., S. D. Z. in drugi.

Slavnostni banket zvečer je trajal do 10. ure, nakar se je otvoril ples. V nedeljo popoldne ob 2. uri se je vršil slavnostni koncert ob ogromni vdeležbi občinstva. Spored je bil izvanredno bogat in vse točke so bile proizvajane v splošno zadovoljnost občinstva. Točk je bilo 17; nastopili sta dve slovenski godbi in štiri pevška društva, bilo je tudi več solistov, nastopov v duetu in kvartetov, tako da sličnega umetniškega in krasnega slovenskega koncerta še nismo nikdar slišali v Ameriki.

Zvečer je bila na programu krasna in fino uspeša igra, "Brat Martin," tudi pri popolnoma razprodani dvorani.

VAŽEN SHOD V PITTSBURGHU.

Zapadna pennsylvanska zveza za zaščito inozemcev je povabila v Pittsburgh, Pa., znane kongresnika, F. H. La Guardia iz New Yorka, ki se zadnji čas neustrašeno bori zoper nameravano postavlo na perjenje tu živčim inozemcem. Mr. La Guardia se je v kongresu potegoval za ameriške inozemce, češ, da bi bilo povsem krivično jih postavnim potom siliti registrirati se, jemati od njih odtise prstov in slike kot od hudodelcev.

O tej točki bo govoril kongresnik La Guardia prihodnje nedeljo, dne 9. marca ob 2. uri popoldne v Labor Temple, na Washington in Webster St., Pittsburgh, Pa. Poleg njega bo nastopilo tudi več drugih govornikov.

Jugoslovani, vdeležite se tega važnega shoda!

VELIKA RAZSTRELA.

V KEMIČNI TOVARNI JE BIL UBITIH 19 OSEB; NAD 100 RANJENIH.

Metuchen, N. J., 1. marca.—Včeraj popoldne ob 2:30 se je pripetila v tovarni umetnih gnojil (Ammonite Co.) v Nixon, N. J., grozna razstrelba, ko je eksplodiralo skladišče najbolj močnega dinamita TNT.

Razstrelba je bila tako jaka, da je veliko dvonadstropno zidano tovarno popolnoma razneslo. Za časa katastrofe je bilo v tovarni zaposlenih okrog 200 oseb; izmed teh je dosejaj mrtvih 19, nad 100 pa nevarno ranjenih. Na lice mesta takoj došlo rešilno moštvo, zdravniki, bolničarke in vojaštvo so imeli posla čez glavo pri reševanju ponesrečencev; mnogo trupel je tako razmesarjenih, da jih ni mogoče spoznati. Za časa razstrelbe je popravljal tovarniško streho 12 delavcev; teh nesrečnikov ne bo mogoče nikdar dobiti, ker so bili pri eksploziji razmesarjeni na drobne kosce.

Vsled razstrelbe je bilo porušenih tudi več stanovanjskih hiš v neposredni bližini tovarne, tako da se materialno škoda računa na \$500,000.

Oblasti so odredile strogo preiskavo, da se dožene povzročitelje ali vzrok te velike razstrelbe.

OBTOŽENI MESTNI URADNIKI.

North Chicago, Ill., 1. marca.—Okrajna velika porota je včeraj spoznala krivim tri naše mestne uradnike, župana Henry Deacona, mestnega odvetnika Staranovicza in policijskega načelnika Nelsona. Župan in mestni odvetnik sta jemala podkupnino od oseb, ki so zahtevale kako licenco (postavno dovoljenje), policijski načelnik je pa sprejemal podkupnino od "bootleggerjev."

PRISELJENSKA KVOTA BO KMALU IZCRPANA.

Washington, D. C.—Na podlagi vedno bolj rapidnega priseljevanja tekom zadnjih šest mesecev, bodo kvote imigrantov nekaterih dežel kmalu izčrpane. Anglija in Nemčija sta prvič po mnogih letih že izčrpali kvoto. Do 1. julija t. l. lahko še pošljejo naslednje države svoje naseljence: kakor sledi: Danska 1528, Švedska 1082, Noverška 1201, Francija 1170, Estonija 799, Avstrija 334, Ogrska 325 in Jugoslavija 254.

HIMEN.

Privatno se nam poroča, da se je dne 3. marca t. l. v Višnji gori poročil G. Matej Holmar, ki je živel več let v Clevelandu, O., kjer je opravljal službo organista pri cerkvi sv. Vida in pevovodje društva "Lira." Za zakonsko družico si je izbral neko vpokojeno učiteljico iz Višnje gore, koje ime nam ni znano.

Številni njegovi prijatelji iz Clevelanda, katoliško pevsko društvo "Lira" tako tudi uredništvo našega lista mu izražajo tem potom iskrene čestitke.

DAUGHERTIJEVA AFERA.

SENATNA ZBORNICA ZAHTEVA JAVNO OBRAVNAVO

Washington, D. C., 1. marca.—Danes se je vršila v senatski zbornici dolga debata glede znane afeze generalnega pravdnika Harry M. Daughertija. Zbornica je skoro soglasno določila, da se mora vršiti javna obravnavna, koje bode vodilo pet nepristranskih senatorjev; načelnikom te preiskovalne komisije je bil določen senator Brookhart iz Iowa, republikanec; ostali štirje preiskovalci so: sen. Jones iz Washingtona, Moses iz New Hampshire, (republikanec); Ashurst iz Arizone in Wheelwright iz Montane (demokrata).

Daughertija se dolži, da kot načelnik justičnega departmana svojega urada ni pravilno izvrševal.

Prvi prestopok, katerega se dolži je ta, da Daugherty ni hotel zasledovati in kaznovati kršilcev protitruštne postave, koje mu je zvezna prometna komisija naznanila. Istotako se bo moral generalni pravdnik zagovarjati, ker je v znanem oljnim skandalu le molčal in ni hotel prizadeti so-krivcev poklicati na odgovor. Osebe zapletene v to afero so sledeče: bivši tajnik notranjih zadev, Albert B. Fall in milijonarji H. F. Sinclair, E. L. Doheny in C. R. Forbes.

V kolikor se tukaj zatrjuje, bo navedena preiskava ena izmed najbolj zanimivih v zgodovini senatske zbornice.

SMRTNA KOSA.

Dne 4. marca je umrl v zavodu za onemogle v Warrensville, O., svoječasno širom Amerike splošno znani rojak Josip Zima, rodom Ljubljancan, star 65 let. Pokojnik, ki se je bavil z umetnim čarovništvom, je živel pred 20 leti v New Yorku, kjer je pri raznih prilikah proizvajal svoje dokaj spretno in umetne čarovniške točke ne le samo pri Slovencih, ampak tudi pri tujerodcih; vsled česar so ga nazivali za "profesorja."

Iz New Yorka se je preselil pred več leti v Cleveland, O., kjer je izvrševal svojo umetnost do leta 1920, ko ga je zadel mrtvoud na eni strani života; od tedaj se je nahajal v gori označeni hiralnici. Njegova žena je umrla v Clevelandu pred nekaj leti; otrok ne zapušta nobenih. Truplo pokojnika se nahaja v pogrebni zgradbi Grdina in Sinovi na 1053 E. 62nd St.

Ako bi hotel kateri izmed njegovih prijateljev kaj prispevati, da se omenjenega dostojno pokoplje, bi bila imena darovalcev priobčena v listih. Pokojni Zimatov Pepe je bil zadnje čase velik revež, ker si vsled boleznih ni mogel pomagati; bil je tudi od vseh zapuščen in brez sorodnikov. Glede prispevkov se oglašite pri A. Grdini, ali pa izročite darove uredništvu našega lista, ali pri cvetličarju Slapniku. Pogreb se vrši v petek popoldne. Naj v miru počiva!

NOVA DOLOČBA.

SVOJO ŽENO IN OTROKE LAHKO DOBITE V AMER.

Zvezna sodnija v New Yorku je nedolgo tega razsodila, da smejo iti ljudje iz Amerike v Evropo na obisk in pripeljati nazaj svoje žene in manjše otroke, brez ozira na kvoto. To pomeni, da mož, ki ima v starem kraju svojo ženo in otroke, lahko gre v staro domovino če je ameriški državljan ali pa ne, in pripelje s seboj v Ameriko svojo ženo in vse otroke, stare izpod 18 let, četudi je kvota že izcrpana. Dosedaj se tega ni moglo narediti, in so vračali nazaj vse naseljence, ki so prišli sem po napolnjeni kvoti.

Pomniti je treba pri tem samo, da oseba, ki gre iz Amerike v Evropo z namenom, da pripelje s seboj ženo in otroke, ne sme ostati v Evropi dalj kot 6 mesecev, ako ni državljan Združenih držav; kdor je pa državljan, lahko ostane dalj časa in se poljubno vrne, ako je njegov potni list v redu.

Omenjena sodnijska odločba je bila potrjena od zveznega distriktnega sodišča. Ta odločba ostane v veljavi, dokler je ne zavrže najvišja sodnija Združenih držav, ki jo pa lahko tudi odobri. Predno pa bo najvišja sodnija izrekla svoje mnenje, bo preteklo še precej časa. Kdor hoče torej imeti svojo ženo in otroke v Ameriko, ima sedaj priliko pripeljati jih sem brez ozira na kvoto.

JUGOSLAVIJA DOBI VELIKO POSOJILO.

Rim, Italija.—List "Messaggero" poroča, da je neki angleško-ameriški sindikat kapitalistov Jugoslaviji posodil \$103,000,000, katero bo uporabila za razvoj svoje industrije.

—V Niagara Falls, N. Y., so oblasti aretirale Jake Carpenterja, ki je na zelo predrzen način vtihovaljal inozemce iz Kanade v Združene države, s tem, da jih je vozil čez deročo reko Niagara.

—Polet okrog sveta s štirimi ameriški armadnimi biplani se bo pričel dne 16. marca t. l. s Clover field vežbališča, blizu Santa Monica, Cal.

—Mesto Chicago je postalo največje prometno središče železnice na celim svetu. Izračunali so, da prihaja v Chicago tekom 24 ur 1339 vlakov, 39 raznih železnice širom Unije, število potnikov na teh vlakih pa znaša na dan okrog 192,000.

—Ko so časnikarji nedavno vprašali znanega senatorja La Folletteja, če bo res kandidiral pri prihodnjih volitvah za predsednika Združenih držav, jim je La Follette odgovoril, da ne. Rekel jim je, da je rajši senator kakor pa predsednik.

—Naša vlada bo izdala letos \$13,850,622 za gradbo 323 hitrih motornih čolnov in 20 rušilcev, ki bodo opravljali obrežno službo pri zasledovanju tihoapecev žganja.

RAZNE KRATKE VESTI.

—Vojni tajnik Weeks bo v kratkem kongresni zbornici predložil zakonski načrt, da bi se dobo vojaškega službovanja podaljšalo na tri leta. Weeks zatrjuje, da je samo enoletna vojaška služba prekratka.

—Senatska zbornica je odobrila imenovanje dve novih ameriških poslanikov in sicer Charles B. Warren za Meksiko in William Phillips za Belgijo.

—Nedavno so poštni klerki poslali v Washington dolgo petico za povišanje plače. Kakor se je predsednik Coolidge izjavil, te prošnje ne bo odobril, ker bi to povišanje znašalo okrog 150 milijonov dolarjev na leto.

—Leta 1923 so suhaški agentje v Združenih državah aretirali 64,523 oseb vsled kršitve prohibicijske postave; predlansko leto pa 60,019; množina zaplenjene opojne pijače je znašala lansko 3,874,698 galon, leto prej pa 3,692,174 galon.

—Ker se nahaja bivša avstrijska cesarica Zita baje v zelo slabih razmerah, so pričeli bogati avstrijski aristokratje zbirati nabirati prostovoljne darove. Tožadveni odbor jemlje namesto denarja tudi blago. Tako imajo v to svrhu nabrane že več vagonov žita, katero bodo prodali, skupček pa izročili Ziti Habsburški.

—Unija židarjev v Clevelandu je minuli teden s kontraktorji obnovila pogodbo za nadaljnja tri leta pod pogojem, da se jim plača 10c več na uro. Nova plača židarjev bo znašala sedaj \$1.50 na uro.

—V angleškem parlamentu je bil dne 29. februarja t. l. sprejet zakonski načrt glede ženske enakopravnosti pri volitvah. Po novem načrtu bodo ženske na Angleškem že volile, ko dopolnejo 21 leto starosti, doslej je bila ta starost določena na 30 let.

—Tekoči teden se bo vršilo v kongresni zbornici važno posvetovanje glede uvedbe vojaškega bonusa, koja postava je bila že enkrat sprejeta, pa jo je pokojni predsednik Harding vetiral. Tožadvena nameravana nova postava je nekoliko predelana ter je upati, da bo vseskozi sprejeta.

—Dne 10. marca se bo vršila v Genevi na švicarskem posebnem seja Lige narodov, kjer se bo razpravljalo o gospodarskem izboljšanju Ogrske, Poljske—Litvinske. Za finančnega preglednika Ogrske je bil imenovan W. P. G. Harding, bivši načelnik zveznega rezervnega bančnega sistema v Združenih državah.

—Vodstvo železnice na severozapadu se je odločilo izdati 100 milijonov dolarjev za popravilo, povečanje in izboljšanje njih sistema. Z delom se je že pričelo. V to svrhu bodo železnice najele nad 25,000 delavcev. Te železnice so: Great Northern, Northern Pacific, Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha, Minneapolis & St. Louis, St. Paul & Ste. Marie, Chicago, Great Western in Chicago, Milwaukee & St. Paul.

VSKEGA ČLANA GESLO NAJ BO: ZA 30letnico—39 novih članov.

Društvena naznanila

Iz urada društva sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O.

Tem potom se uljudno vabi vse člane društva sv. Barbare, št. 23, da se polnoštevilno vdeležijo prihodnje seje dne 9. marca, ker bo več važnih stvari za rešiti.

Kakor že znano, je glavni odbor dal na splošno glasovanje dve jako važne točke, in člani so takorekoč dolžni se poslužiti glasovanja ter s tem pokazati, da se zanimajo za poslovanje Jednote. Torej pridite vsi na prihodnjo sejo dne 9. marca in glasujte, kakor veste da bo v korist Jednote in vam.

Na zadnji seji je bilo tudi sklenjeno, da društvo obhaja po zmnožnosti spominsko slavnost 30 letnice K. S. K. Jednote, ob primernem času; če mogoče običajno, ko opravi svojo velikonočno spoved. Povabilo se je tudi tukajšnje sestrsko društvo sv. Ane, št. 123 K. S. K. Jednote, da skupno sodelujemo za to prireditev. Članice društva sv. Ane so z navdušenjem sprejele povabilo in obljubile vso pomoč pri sodelovanju, da se prireditev izvrši.

Na željo društva so č. g. Rev. J. J. Oman iz Newburga, O., obljubili, da po Veliki noči obiščejo našo naselbino, kakor društva določijo, da opravijo svojo versko dolžnost. In ker bo to čas najbolj pripraven tudi za 30 letni jubilej Jednote, zatojrejo pojdimo zdaj skupno na delo. Napravimo na prihodnjih sejah načrte za to zgodovinsko slavnost K. S. K. Jednote, tudi v naši naselbini. Res, da nimamo prilike in ugodnosti prirejanja velikih slavnosti kakor po drugih večjih naselbinah, vsekakor se pa odzvajmo vabilu našega, za Jednoto vnetega glavnega predsednika, brata A. Grdine in napravimo kolikor je v naši moči, da s tem pokažemo, da ima K. S. K. Jednota tudi v Bridgeport, O., že od leta 1895 svoje zveste člane in članice, ki se veselo obnjeni 30 letnici lepega uspeha, ki ga je dosegla v tej dolgi dobi.

Zatojrejo soprobatje in sestre, vpoštevalje lepe opomine našega vrliga sobrata glavnega predsednika in sobrata urednika "Glasiila" in delujmo za procvit ter čast naše dične K. S. K. Jednote!

Bratski pozdrav vsem članstvu K. S. K. Jednote, posebno pa članom društva sv. Barbare, št. 23 in članicam društva sv. Ane, št. 123.

Mihail Hočevar, tajnik.

Društvo Marije Devico, št. 33, Pittsburgh, Pa.

Naše društvo je na svoji redni mesečni seji dne 2. t. m. zaključilo, da vzame poseben oglas, pol strani v Spominski knjigi K. S. K. Jednote, ki bo izdana povodom njenega 30 letnega jubileja.

Nadalje je društvo sklenilo obhajati Jednotin dan (dne 6. aprila), na slovesen način. Oznaceni dan ob 10. uri bo sv. maša z leviti v slovenski cerkvi na 57. cesti, za vse žive in mrtve člane in članice naše naselbine, oziroma članstva K. S. K. Jednote.

Zatojrejo se poziva člane in članice vseh ostalih pittsburskih društev K. S. K. Jednote, da pridete označeni dan v slovensko cerkev k službi božji. Na ta način bomo Jednotin dan najlepše obhajali.

S bratskim pozdravom, Math Pavlakovich, tajnik.

Iz urada društva sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Tem potom uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležijo prihodnje seje dne 9. marca t. l.

Te dni sem vam poslal po pošti glasovnice na dom, da glasujete "za" ali "proti" zvišanju plače Jednotinemu bla-

gajniku, sobratu John Grahku, z \$65 na \$100 na mesec; druga glasovnica pa je za izboljšanje naloganja Jednotinega denarja na večje obresti. Zato vas prosim, da izpolnite te glasovnice po svojem najboljšem prepričanju in mi jih oddate na prihodnji seji.

Nadalje bo na dnevnem redu predpriprava igre, katero bomo priredili dne 23. marca t. l. Zato je dolžnost vsakega člana, da se gotovo vdeležijo te seje in sodelujejo pri tej prireditvi, da bo tem večji uspeh.

S sobraskim pozdravom, Peter Kure, tajnik.

Društvo Marije Sedem Zalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da bode prihodnja seja dne 9. marca točno ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih. Zatojrejo prosim vse članstvo, da se v polnem številu udeležijo te seje, ker imamo več važnih točk nad nevnem redu; obenem bo tudi splošno glasovanje naše K. S. K. Jednote.

Prva točka tega glasovanja je zaradi blaginje K. S. K. Jednote za večjo plačo z \$65 na \$100 na mesec. Druga točka splošnega glasovanja je, da bode imeli nadzorniki naše Jednote pravico nalagati denar na večje obresti, kar bo nedvomno v korist naše organizacije.

Zatojrejo je dolžnost vsakega člana in članice, da se udeležijo te zelo važne seje in odda svoj glas "za" ali "proti", da ne bo potem nobenega prigovarjanja; večina glasov bo zmogala.

S pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote.

Frank Trempuš, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

Vsem članom se naznanja, da se udeležijo seje dne 9. marca. Kakor že znano, je glavni odbor dal na glasovanje dve točki, pri katerih je prošel vsak član, da glasuje. Zatojrejo prosim vsakega člana, da se vdeležijo seje in tam glasuje.

S sobraskim pozdravom,

August Cepon, tajnik.

Iz urada tajnika društva Vit. sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O.

S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se bo vršila prihodnja seja (sjednica) na nedeljo, dne 16. marca t. l. v Hrvatskem Domu na 1012 W. Federal St. Vsed tega vas uljudno prosim, da se označene seje zanesljivo vdeležijo.

Dalje opominjam člane in članice, da naj svoj asessment plačajo kakor jim velevala društvena in Jednotina pravila. Bratje, v tej zadevi se bom jaz strogo držal pravil; pa mi ni treba tega zameriti. Pravila so pravila.

K sklepu še apeliram na one, ki še nimajo svoje dece v Mladinskem oddelku naše Jednote zavarovane, da to sedaj storijo, ker se jim nudi najlepša prilika brez kake pristopnine.

S sobraskim pozdravom,

John Baja, tajnik.

Vabilo na sejo.

S tem vabim vse člane društva sv. Jurija, št. 64, Etna, Pa., da se vsakdo vdeležijo društvene seje dne 9. marca, ker imamo na tej seji več zelo važnih stvari za rešiti.

Na tej seji bo dobil vsak član listek za velikonočno spoved, katere sem prejel od duhovnega vodje in naj da listek vsakdo potrditi tam, kjer bo opravil velikonočno spoved; potem naj listek meni vrne.

Tudi opominjam vse člane, kateri dolgujejo društvu več kot dva meseca, da na tej seji poravnajo svoj dolg; kdor se ne bo po tem ravnal, si bo sam krivče bo izbrisan iz društva in Jednote.

Pozdrav vsemu članstvu naše Jednote.

John Skoff, tajnik.

Zahvala in naznanilo.

Tem potom se zahvaljujem vsem Slovencem in Hrvatom, kakor tudi vsem članicam društva Marije Čistega Spojenja, št. 85 K. S. K. Jednote v Lorain, O., za obilno vdeležbo ob priliki naše veselice, da je tako dobro vspela in nam prinesla \$108 čistega dobička. To je za sedanje razmere precejšna svota.

Dalje naznanjam vsem članicam, da se vdeležijo prihodnje seje dne 9. marca t. l., ker bodo važne volitve in druga razmatriranja na dnevnem redu. Treba bode kaj ukreniti radi 30 letnice naše dične Jednote, kakor tudi druge društvene zadeve. Prosim, da se vse udeležijo seje in podpisete glasovnice.

S pozdravom na vse članstvo K. S. K. Jednote.

Frances Tomazin, tajnica.

2917 Toledo Ave., Lorain, O.

Društvo sv. Antona Padovanskega, št. 87 Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da se bo vršila prihodnja redna mesečna seja dne 9. marca. Vsi člani so uljudno prošeni, da se te seje v polnem številu vdeležijo, ker bo več važnih točk na dnevnem redu.

Dragi mi bratje! To vsakdo zna, da se bo meseca aprila letos obhajalo 30 letnico naše podpore matere K. S. K. Jednote. Zato vas prosim, da se vdeležijo prihodnje seje 9. marca, da se na isti kaj ukrene glede nameravane slavnosti. To bo zadnja seja pred Jednotinim 30 letnim jubilejem; in ker se vsa društva zanimajo za to slavnost, je moja iskrena želja, da bi tudi mi ne bili pri zadnjih. Saj vsak član zna, da sami odborniki ne morejo nič opraviti, če ni članov na seji, zato vas še enkrat prosim, da bi se te seje vdeležili v kolikor mogoče velikem številu. Torej na svidenje dne 9. marca.

S pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote, Leo Adamich, predsednik.

NAZNANILO IN VABILO.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 110 Barberton, O.

Cenjeni sobratje! Kakor vam je že znano, priredimo dne 23. marca t. l. javen katoliški shod, shod vseh katoliških mislečih Slovencev iz Barbertona in okolice; zato je vseh nas dolžnost, da delujemo na to, da bode vsa prireditev izpadla v popolno zadovoljstvo.

Naj omenim, oziroma naznanim že danes, da se bode shod vdeležilo večje število glavnih uradnikov K. S. K. Jednote in kakor upamo, tudi več č. g. duhovnikov iz drugih sosednjih naselbin, za kar vsa čast duhovnikom, kakor tudi glavnim uradnikom K. S. K. Jednote, ki žrtvujejo marsikaj za povzdigo naše slavne K. S. K. Jednote in za povzdigo naše najdražje svetinje svete vere. Zatojrejo bratje društva sv. Jožefa, poglejmo, bratje iz drugih naselbin so pripravljene žrtvovati za nas, so pripravljene pomagati nam in so nam takorekoč dali zaobljubo, da nam bodejo pomagali pri našem shodu.

Ali ni naša dolžnost toliko večja, da si tudi sami pomagamo? Zato dragi mi, ako ne more eden ali drugi pomagati na drugi način, naj pomaga s tem, da se bode vdeležil shoda. Zato upam, da ga ne bode ni enega člana društva sv. Jožefa, ki bi ne bil navzoč na tem shodu, in s tem pokazal, da se zaveda, da je član katoliškega društva, da je član katoliške Jednote.

Zatojrejo, dragi sobratje, vzemite vpoštevek sklep zadnje redne društvene seje, kateri se

glasal, da društvo se na dan 23. marca vdeležijo korporativno slavnosti dopoldne. Program je sledeči: Društvo se zbere v slovenski dvorani ob tri četrti na deset, nakar se potem v vrsti z ostalimi društvimi in odkorakajo v cerkev k sv. maši. Po sv. maši korakajo društva zopet nazaj v dvorano, nakar se razidejo. Popoldne točno ob dveh se začne z govori.

To je nekaj program za dopoldanske prireditve, natančen program o celi prireditvi bode priobčen pravočasno. Zatojrejo se enkrat apeliram na vas, dragi mi sobratje društva sv. Jožefa, št. 110, K. S. K. Jednote, naj ne bode ni jednega, ki bi ne bil navzoč pri slavnosti dne 23. marca t. l. Naj ne bode ni enega, ki bi se sramoval pokazati v javnosti, da se sramuje svojega katoliškega prepričanja. Cenjeni, upam, da ga ni med nami takega, nad katerim bi bil opravičen moj opomin. Upam, da je vsaki izmed nas ponosen, da je katoličan in da je ponosen, da je član naše najstarejše in najmočnejše K. S. K. Jednote.

S sobraskim pozdravom,

Josip Lekšan, tajnik.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Jožefa, št. 112, Ely, Minn., se naznanja, da je bilo na seji dne 17. februarja sklenjeno, da se morajo vsi člani udeležiti seje dne 16. marca, kjer bo dosti važnih točk na dnevnem redu. Pridite torej v obilnem številu, da bo potem vsak član znal kaj je bilo na seji narejeno in da se bo znal po tem ravnati.

S sobraskim pozdravom,

Jos. Agnich, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada tajnice društva sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill.

Cenjene sestre: Tem potom vam naznanjam, da se vrši redna mesečna seja dne 9. marca, ob pol treh popoldne in vas uljudno vabim, da se te seje vse vdeležijo, ker bo več važnih točk na dnevnem redu. Na tej seji vam bom tudi izročila letošnje vleikonočne spovedne listke, katere sem prejela od Rev. L. Gladeka, duhovnega vodje. Zatojrejo je vsaka članica prošena, da stori svojo versko dolžnost, da bo naše društvo v resnici katoliško, ne pa samo po imenu. Članice, katere ne bo opravila vleikonočne dolžnosti in mi ne bo poslala listka nazaj, naj posledico sama sebi pripiše.

Dalje vam sporočam, da vam bo na prihodnji seji prečitan račun za leto 1923, kakor tudi veselilni uspeh, ki je bil jako dober, čeravno je bilo na dan veselice zelo slabo vreme.

Tem potom se zahvaljujem v imenu našega društva vsem onim rojakom, ki so nam na dan veselice že na ta ali drugi način pomagali, kakor tudi vsem darovalcem in cenjenim gostom, ki so nas ta večer posetili. Lepa vam hvala!

Rose Uranich, tajnica.

Pozor članice društva Marije Magdalene.

Članice našega društva sv. Magdalene, št. 162, Cleveland, so uljudno prošene, da pridejo prihodnjo nedeljo (dne 9. marca) od pol 5. do 5. ure popoldne k fotografu Frank Rožniku, na 6214 St. Clair Ave., ki bo naše društvo slikal za Spominsko knjigo K. S. K. Jednote. To vam naznanjam v smislu sklepa zadnje seje.

Ker je društvo sv. Marije Magdalene največje žensko društvo pri K. S. K. Jednoti, bi bilo zanj častno, da se slikanja prihodnjo nedeljo vdeležijo kar največ članice. Pridite torej v obilnem številu.

Dalje naznanjam, da bo za prihodnje tri mesece popolnoma prost pristop za otroke, ki hočejo postati člani Mladinskega oddelka. Katera sestra hoče dati toje vpisati svo-

je otroke v ta oddelk ima se, daj zato, najlepšo in najbolj ugodno priliko.

S sosestrskim pozdravom, Josephine Menart, tajnica.

Iz urada društva sv. Mihaela, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Daje se na znanje svim članom in članicam gore imenovanega društva, da se bude obdrževala buduća sjednica dne 9. ožujka (marca) u običnim prostorijama. Na istu sjednici se uljudno pozivaju svi člani i članice, da ju u što većem broju posjetiju, jer ćemo imati puno važnih točaka na dnevnem redu riješavati. Ujedno jesu dve resolucije od glavnog ureda na glasovanju. Stoga znate, da bez većine članstva se ne može ništa zaključiti. Prosim i opominjam sve članice i članice, da bi došli svi sa dobrimi i sviesnim predlogi za dobroti društva i njegovog članstva i naše dične organizacije K. S. K. Jednote, a ne nekoji člani ali članice dodju na sjednicu, kao da se samo izlazu, a i tako posle društvu okrene leđa. To neka služi samo onim, kojih se tiče i baš nije lijepo.

Dalje opominjam sve, koji duguju već 2 mjeseca, da podmiriju svoju dugovima na budućoj sjednici, inače budu suspendirani, posle neka posledice pripišeju sami sebi. Braćo i sestre! Poglejte pravila, da suspendirani član ali članica izgubi sve pravice pri posmrtnini, ošteti operacije, potpori itd. Opominjam sve one, koji su suspendirani, da se požuriju nazad pristupiti dok jim se ne izlazi 60 dana, jer posle budu morali poiti ponovno pred doktora, kada se izlazi 60 dana. Neka si svaki presudi, što društvo valja; n. pr. asessment, našeg društva je 50 centov na mjesec, to je \$6 na lieto; a član(ica), ko oboli 1 tjedan dobi \$7 potpore, još je \$1 na profitu. Svaki član ili članica plaća na mjesec 7 centi za oštetu, izgubo ruke, noge i oka, i za operaciju, to je na lieto 84 centi. Neka se treffi nesreća da ima operaciju, pak dobi od Jednote \$100. Sada presudite što valjaju u nesreći društva i organizacije; to neka služi svakom članu i članici, ki su pri društvu i onoj braći i sestrama, ki još nisu nikde osigurani. Zato opominjem naše članice i članice, da bi dokazali braći, koji nisu još organizirani, da je privedu u naše rjedove; sada jim je lijepa prilika da pristopiju k nam i k našem slavnem društvu.

Braćo i sestre! Ja mislim, da svaki član ili članica ima poznanje i rođake; pak kada bi samo svaki kod nas dopeljal po jednog člana, bi nas bilo odmah 500. Pak to nije velika težkoća; ni zadaća. Još opominjam da agitirate za naše društvo i K. S. K. Jednoto.

Sa sobraskim pozdravom,

Matt Brozeni, tajnik.

Vabilo na sejo.

Tem potom uljudno vabim vse člane našega društva sv. Jožefa, št. 169 v Collinwoodu (Cleveland, O.), da bi se vdeležili prihodnje redne mesečne seje dne 11. marca t. l. v navadnih prostorih točno ob 8. uri zvečer.

Na tej seji bo 8. splošno glasovanje K. S. K. Jednote na dnevnem redu. Dalje se moramo domeniti glede proslavitve Jednotine 30 letnice, ki se vrši 6. aprila t. l.

Dalje naznanjam, da se bo prihodnje naše seje, dne 11. t. m. vdeležil glavni predsednik K. S. K. Jednote, brat Anton Grdina v družbi urednika "Glasiila," brata Ivan Zupana. Oba nam bosta povedala kaj zanimivega in v korist društva ter Jednote. Pridite torej polnoštevilno na prihodnjo sejo.

S sobraskim pozdravom,

Lovrenc Leskovec, tajnik.

NAZNANILO.

Društvo Marije Pomagaj, št. 174, Willard, Wis., bode imelo svojo skupno velikonočno spoved v nedeljo, dne 9. marca. Pridite vse, ker ob enem bo tudi spoved Altarnega društva, da vam ne bo treba dvakrat hoditi in sedaj je prilika za vse.

S sosestrskim pozdravom,

Mary Gosar, tajnica.

R. 5, Box 39, Greenwood, Wis.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 175, Summit, Ill.

Ko se je še le pred nekaj tedni v Summitu, Ill., ustanovilo naše društvo sv. Jožefa, št. 175, so nekateri kritiki zagnali svoj glas, da novega društva ni potreba. Zal, da smo morali to slišati celo iz ust naših soprobatov in sosester, spadajočih h K. S. K. Jednoti, toda k drugim društvom (v Chicagu).

Bratje in sestre! Tudi vaše društvo ni bilo takoj pri ustanovitvi veliko in bogato. Pregovor pravi, da zraste iz malega veliko in tako bomo skušali ukreniti tudi z našim novim društvom. Če že počete delati za dobro stvar, za procvit K. S. K. Jednote, pa rajši molčite in ni treba naših članov begati in prebiti.

Vi živite tukaj na Summitu, 12 milj oddaljeno od društvenih sedežev. Ko greste na sejo, morate plačati carfare, zamudite za vožnjo tja in nazaj nad 2 uri, članom našega društva pa ni treba tega delati, ker imajo tukaj na Summitu svoj društveni sedež za seje (začasno na tajnikovem domu, 7332—59th St.) Ali bi ne bilo prav in umestno za vas, da prestopite k našem društvu? Sprejeli vas bomo radi v našo središče. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne.

Pa tudi druge rojake in rojakinje iz Summit, Argo ter okolice uljudno vabimo, da pristopijo k prvemu in edinemu slovenskemu podpornemu društvu v Summit, Ill. Vsa pojasnila dobite pri tajniku. Pridružite se nam, da bo naše društvo postalo tako močno, kakor so druga chicaška društva!

S sobraskim pozdravom,

Josip Keržič, predsed.

Frank Pelko, tajnik.

DOPISI.

North Chicago, Ill.—Gospod urednik: Gotovo nam dovolite, da sporočamo nekoliko o veselici in maskaradi, katero je priredil Slovenski Dramatični Klub zadnjo nedeljo večer v Mr. Svetetovi dvorani. V resnici se mora častitati Slovenskemu Dramatičnemu Klubu k tako lepem, moralnem in finančnem uspehu. Zares bilo je nekaj lepega, nekaj krasnega. Občinstvo se ni moglo dovolj načuditi elegantnosti in do stojnosti mask. Si li more kateri zaveden Slovenec ali Slovenka misliti in žetiti boljše ali lepše maske kakor so jo predstavljale tri Slovenke. Slika bila je sledeča: Tri mladenke, oblečene v krasno slovensko narodno nošo, ter prepasane z ameriško trobojnico, so predstavljale K. S. K. Jednoto. Srednja je predstavljala mater K. S. K. Jednote, leva žensko enakopravnost in dekna Mladinski oddelk. (Mati K. S. K. Jednota) je nosila veliko srce z napisom: "Vsi Slovenci iz Združenih držav pristopite pod naše okrilje zdaj ob 30 letnici K. S. K. Jednote." Dragi prijatelj, ali li moreš misliti in žetiti lepše in bolj pomembnejše skupine? Da, vsak zaveden Slovenec ali Slovenka bi moral biti član ali članica K. S. K. Jednote. Ako ni njen član ali članica, tudi ni zaveden Slovenec ali Slovenka.

Gotovo se vam ni treba čuditi, ako vam povemo, da je ta skupina dobila prvo nagrado. Kakor je bilo velikodušno njihovo srce za K. S. K. Jednoto,

ravno tako je bilo tudi do Slovenskega Dramatičnega Kluba, ker so vso nagrado darovali nazaj dramatičnemu klubu. Te tri velikodušne Slovenke so bile: Mrs. Margaret Repp, Pauline in Mary Treven. Čast jim! V imenu Slovenskega Dramatičnega Kluba sprejmite najpriprčnejšo zahvalo. Drugo nagrado so dobili: Turški sultan in njegov harem (žene). To skupino so predstavljali: sultan, Mrs. Lucy Slabodnik; njegove žene, Mrs. Rose Svete, Mrs. Frances Ogrin; Mrs. Helen Drašler in Miss Mary Varšek. Tudi te so v svoji velikodušnosti darovale nagrado nazaj.

Tretjo nagrado je dobil indijanski poglavar, Mr. Jerry Remžgar. Četrto nagrado je zaslužil Rajbenčan s svojo suho robo, Mr. John Grčar. Po peto nagrado je splezal dimnikar, Mr. John Repp. Šesto nagrado so dobile španjolka Miss Mary Repp in Miss Frances Opeka. Sedmo nagrado je dobila skupina pet po številu. Zamorci in postopači. Tu se je naredila mala pomota, ker so bili na oder poklicani je zamorci. Nagrada je bila določena celi skupini, za to nam prizadeti oprostijo, ker ta pomota se ni namenoma storila. V tej skupini so bili fantje iz Chicage. Osmo nagrado so dobili morskari roparji, Mr. John Hladnik in Mr. Frank Repp. Deveto nagrado so dobili marinarji, Miss Mary Svete in Miss Jennie Gregurka. Deseto nagrado je dobila Komarjeva Špela, Miss Anna Repp. Komarjeva Špela je dobila dolgo zaželenega moža za nagrado. Enajsto je dobil Mr. Louis Zalar, "Vila."

Zal, da ni bilo več nagrad na razpolago, kajti bilo je še veliko, veliko mask, ki so bile opravilene do nagrade, a ker jih sodniki niso imeli, jih tudi niso mogli izročiti. Zatojrejo naj nam vsi oprostijo. V prihodnje bomo pa več nagrad določili.

V imenu Slovenskega Dramatičnega Kluba se vam pripravljalni odbor najpriprčnejše zahvaljuje vsem, ki ste se udeležili te naše prireditve. Ta vaš poset daje Slovenskemu Dramatičnemu Klubu novih moči, novega poguma, da gre naprej po svoji začetni poti. Naprej za blagor in korist združenih katoliških društev in dramatike. Hvala vsem!

Pripravljalni odbor.

Indianapolis, Ind.—Dasiravno smo imeli letos precej dolgo predpustnega časa, so se rojaki v naši naselbini le bolj malo zanimali za veselje. Imamo sicer dosti deklet in fantov, toda vseh slovenskih porok je bilo ta čas samo troje.

Omeniti hočem zadnjo poroko, ko je naš znani rojak Frank Kozjan obljubil zakonsko zvestobo svoji izvoljenki, gđe. Mariji Komlanc. Svatba se je vršila dne 18. februarja. Oba novoporočena sta člana naše K. S. K. Jednote. Nevesta je tajnica društva sv. Ane, št. 134 in obenem tudi članica cerkvenega pevškega društva Cecilija. Kot večletni cerkveni pevki, ji je na dan poroke označeno društvo izkazalo čast a tem, da so ji vsi pevci in pevke peli med sv. mašo, tako pa tudi na njenem domu, kjer se je vršila svatba ter so s krasnim petjem zabavali goste pozno v noč. Mnogim navzočim bo ostal ta dan v prijetnem spominu.

Novoporočencema želimo mnogo sreče v novem stanju. Pri tej priliki pa upamo in želimo, da ostane sestra Mary Kozjan še v bodoče tako delavna za naše društvo sv. Ane, št. 134 in da bo še v prihodnje pomagala pri cerkvenem petju.

S pozdravom,

Poročevalka.

North Chicago, Ill.—Splošnovani sobrat urednik: Le malo

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inskorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
SOLVENTNOST K. S. K. ZNAŠA 100.26%

Od ustanovitve do 1. februarja 1924 znaša skupna izplačana podpora \$2,298,835.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 723 G. Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blaginjak: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 395 So. Second St., Steelton, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbenitz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 628.
Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na "GLASILO" K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

se kdo oglašje iz naše naselbine, zato upam, da mi odstopite malo prostora.

Delavske razmere pri nas so bolj slabe, zato ne svetujem rojakom hoditi semkaj za delom. Na društvenem polju se pa še precej dobro gibljemo, posebno društvo sv. Jožefa, št. 53 K. S. K. Jednote, je zelo aktivno pri pridobivanju novih članov. Kakor se čuje ima zopet celo vrsto novih kandidatorov za prihodnjo sejo. Društvo Marije Pomagaj, št. 79 K. S. K. Jednote je sprejelo enakovrednost članic, ter ima že lepo število sester v svoji sredini. Tudi društvo sv. Ape, št. 127 se živahno giblje.

Da se na zbuditi pri članstvu večje zanimanje za društvene seje, so prišli uradniki društva Marije Pomagaj na posebno dobro in pametno idejo, namreč dati članstvu po seji nekoliko razvedrila. Rečeno, storjeno! Uradniki označenega društva so po svoji zadnji seji priredili takozvano "Surprise party" članom društva. Ko so se nekoliko telesno okrepčali, pričeli so se govoriti; povedala se je tudi marsikatera zabavna šaljiva in humoristična beseda, pa tudi kaka resna, prava zdrava beseda, govorjena iz srca v občni blagor cele slovenske naselbine. Članstvo se je jako pohvalno izreklo o tej zabavi, ter se izrazilo v prihodnje še več takih sestankov prirediti v večjem obsegu; pa tudi druga društva nameravajo temu zgledu slediti.

Proslavo 30. letnice K. S. K. Jednote bodo naša društva izvršila dne 6. aprila na posebno slovesen način; za ta dan se že delajo velike predpriprave, ob enem bo ta dan tudi nekaj skupni shod vsega članstva K. S. K. Jednote v naši naselbini. S sbratskim pozdravom,

Član K. S. K. J.

NAŠ VELIKI DAN V CHICAGO.

KONEC.

G. predsednik je nato naznanil, da sedaj se bodo pričele razne resolucije, katere naj občinstvo pazno poslušajo. Resolucije je čital John Jerich. Glasile so se:

RESOLUCIJE.

sklenjene na katoliškem shodu Slovencev iz Chicago in okolice 20. januarja, 1924.

I. KATOLIŠKO PREPRICANJE. Katoliški Slovenci mesta Chicago in okolice, zbrani na prvem svojem lokalnem katoliškem shodu v dvorani sv. Stefana, dne 20. januarja, 1924. slovesno izjavljamo:

Glede svoje vere in cerkve, 1. da hočemo ostati tudi v Ameriki zvesti svoji veri, kate-

ro so nam zapustili naši pradedje kot svojo najdražjo svetinjo, za katero so toliko stoletij prelivali svojo kri.

2. da hočemo vsikdar ostati zvesti sinovi velike naše matere sv. katoliške cerkve in vedno zvesti udani njenemu vidnemu poglavarju na zemlji, rimskemu papežu, kot skupnemu očetu vseh narodov.

3. da pozivamo vse katoliške Slovence po celi Ameriki, naj enako z nami ostanemo zvesti tej sv. veri in tej dobri materi in naj se ne dajo te najdražje svetinje ukrasti od nikogar.

4. da z vso odločnostjo in z vsem ogorčenjem: protestirajo proti nesramnim in podlim napadom nekaterih slovenskih listov, zlasti uradnega glasila S. N. P. J. proti naši veri in cerkvi in smatramo to podlo delovanje za proti slovensko in proti ameriškansko.

5. Pozivamo vse še verne člane S. N. P. J., naj se zavedajo svoje velike odgovornosti v svoji vesti pred Bogom in pred narodom, ako to še nadalje trpe, da se za njih denar, v njih imenu in z njih podporo vrši tako podlo delo proti Bogu in narodu.

6. Izjavljamo, da je neobhodno potrebno, da se vsi katoliški Slovenci in Slovenke po celi Ameriki združijo v posebno zvezo, organizacijo, katere namen bo samo in edino prospah našega verskega prepričanja in obramba naše svete vere pred vsemi takimi in enakimi napadi proti našim najdražjim svetinjam.

7. Pozivljamo vse voditelje katoliškega slovenskega naroda v Ameriki pred vsem našo č. duhovščino, da nam poskrbi prejšnjo prejšnjo organizacijo.

8. Vidimo živo potrebo, da bi se naši slovenski č. gg. duhovniki, delujoči na slovenskih župnijah večkrat shajali na krajevne in če mogoče tudi na splošne sestanke, kjer bi se naj zjedili za skupni in složni nastop v stvarih, ki se tikajo verskega napredka vseh ameriških Slovencev, zlasti pa v obrambo vere proti besnim napadom naših nesrečnih odpadlih bratov.

8. Čutimo nujno potrebo, da ima vsaka slovenska župnija tudi svojo katoliško farno šolo. Zato častitamo slovenskim župnijam, ki jih že imajo. Katere je pa še nimajo, pa pozivamo, naj se prebude preje, predno bo prepozno.

9. Pozdravljamo z veseljem in navdušenjem idejo č. oo. frančiškanov ustanoviti kolegij in bogoslovje, kjer se bodo vzgajali tudi slovenski dečki za duhovski in redovni stan.

10. Pozivamo katoliške Slo-

vence širom Amerike, naj krepko podpirajo to veliko in potrebno idejo, kakor posamezniki, tako slovenske župnije, tako katoliška društva in katoliške jednote.

II. GLEDE NAŠIH KATOLIŠKIH DRUŠTEV.

1. Pozdravljamo našo dično K. S. K. Jednoto kot našo slovensko matico in ji častitamo k dosedanjim njenim uspehom. Z veseljem priznavamo njene velike zasluge za katoliški slovenski živelj v Ameriki.

2. Pozivamo njene sedanje voditelje, naj krepko nadaljujejo sedanje navdušenje in požrtvovalno delo za njen napredek.

3. Z navdušenjem odobravamo sedanjo akcijo sedanje glavnega odbora, zlasti njene predsednika, Mr. Anton Grdine za povzdigo pravega katoliškega mišljenja in prepričanja med članstvom te organizacije, ker smo prepričani, da bo Jednota kot katoliška samo takrat napredovala, kadar bo napredovala tudi katoliška misel.

4. Pozivamo vse katoliške Slovence širom Amerike, naj po vseh naselbinah, kjer še ni društva te Jednote, gotovo takoj ustanove posebno društvo, ki bo spadalo k tej Jednoti in bo v njih naselbini gojilo ideale, na katerih je sezidana. Kjer je že kako društvo te Jednote, pa se pokaže potreba še enega, pozivamo brate in sestre, naj nova društva gotovo priključijo tej Jednoti.

5. Ker je obstoj in napredek naše Jednote zavisen največ od naše mladine, zato pozivamo vse slovenske stariše, naj delajo med svojimi sinovi in hčerami na to, da bodo pristopili pred vsem k svoji slovenski organizaciji, predno mislijo na tuje, ne slovenske.

6. Pozivamo slovenske stariše, naj zavarujejo svoje otroke v Mladinskem oddelku K. S. K. Jednote.

7. Pozivamo vse katoliške Slovence cele Amerike, pred vsem vse članstvo K. S. K. Jednote, naj krepko nastopi povsod in pri vsaki priliki za krepke napredek te Jednote med nami.

8. Pozivamo vse članstvo posameznih društev po naselbinah naj se vsikdar izkaže vrednega s svojim prepričanjem, s svojim delovanjem pa tudi s svojim mišljenjem, vredno katoliškega svojega imena in naj bo v prvih vrstah pri delovanju s svojo krajevno duhovščino za napredek slovenskih župnij in slovenskih katoliških šol.

III. GLEDE NAŠEGA KATOLIŠKEGA ČASOPISA.

1. Z navdušenjem pozdravljamo vse naše katoliške liste in časopise, ki se tako nevtrahno bore za napredek katoliških Slovencev v Ameriki. Mi priznavamo velike žrtve, zlasti naših č. slovenskih frančiškanov v Chicago, kakor tudi podjetja "Edinosti" in "Glasila K. S. K. Jednote," za to prepotrebno narodno delo, na polju našega katoliškega časnikarstva.

2. Priznavamo veliko moč, katero ima danes na razvoj svetovnih razmer, kakor tudi pred vsem na napredek katoliške misli, da je časnikarstvo danes največja sila na svetu, zato priznavamo, da je največja dolžnost vsakega katoliškega dandanes, da porpiro in razširja in naroča katoliško časopisje.

3. Zato pozivamo vse naše slovenske časnikarje naj krepko vstrajajo vsak na svoji naradni in požrtvovalni in težki poziciji v boju za katoliške in narodne ideale.

4. Pozivamo vse katoliške liste v Ameriki, naj v dosego končne zmage in končnih svojih ciljev krepko sodelujejo v složnosti in edinstvi, ter se med seboj podpirajo kjer, kadar in kolikor mogoče.

5. Pozivamo vse katoliške Slovence po celi Ameriki, naj

krepko naročajo same katoliške liste, naj za nje delujejo, naj jih podpirajo, vanje dopisujejo in v njih oglašajo svoje trgovine, zabave in prireditve.

6. Ker pa čutimo živo potrebo pred vsem dobrega katoliškega dnevnika, zato pozivamo podjetje "Edinosti," ki se počasi razvija v dnevnik, naj vse poskusi in vse stori, da prejšnjo prejšnjo vse slovenske katoliške kroge za misel katoliškega dnevnika, jih združi in nastopi z dnevnikom med svoj narod.

7. V obrambo katoliškega imena in delavskih koristi, pa vidimo potrebo, da bi se izdajalo od časa do časa posebne brošure, v katerih bi se slovenskemu delavstvu pojasnjevala tekoča vprašanja v poljudnih in jasnih besedah. Zato naj bi organizacija, katero priporočamo zgoraj, sprejela v svoje področje tudi to važno točko v izvršitve.

IV. GLEDE STAREGA KRAJA.

1. Pozdravljamo svoje rojake v domovini in jim častitamo na krasnem napredku katoliške misli in jim ključemo: krepko naprej za križ častni in svobodu zlatni!

2. Izjavljamo, da je slovenska narodna avtonomija v okvirju sedanje države Jugoslavije edina in prava rešitev slovenskega vprašanja. Zato pozivamo svoje rojake v domovini naj krepko vstrajajo v boju za svojo avtonomijo.

3. Z ogorčenjem protestiramo proti usuzenstvu naše Primorske in sosednih okrajev pod kruto italijansko peto in ključemo bratom, ki so v nesrečni sužnosti, naj ne klonijo duhom, temveč, naj vstrajajo v svojem boju proti morilec slovenskega narodnega življa v njih častni domovini.

4. Protestiramo z vso odločnostjo proti nečevnemu nasilju fašistovske vlade, s katerim preganja in izganja slovenske dušne pastirje iz primorskih župnij in nanje nastavlja italijanske duhovnike, ki slovenskega jezika ne razumejo, ali jih pušča brez duhovnikov. To početje imenujemo kruto nasilje.

5. Pozivamo vse Slovence v Ameriki in stare domovine, naj ne pozabijo svojih zaslužnih trpečih stiskanih bratov in sestr v okupiranih okrajih naše lepe domovine. Govorimo vsi s psalmistom: "Naj se mi prisusi jezik na nebesu, naj se mi ususi roka, ako pozabim tebe lepo Primorje! Tebe bučeči naš Jadran!"

6. Pozivamo organizacijo, katero smo zgoraj priporočili, naj bi se ustanovila, naj bi vzela v svoje področje tudi to skleno našo narodno rano.

Občinstvo je prečitane resolucije sprejelo z velikim navdušenjem.

S tem se končujejo govori in opis slovenskega katoliškega shoda v Chicago. Cenjene naročnike in čitatelje prosimo, da nam oprostite, ker smo toliko prostora posvetili temu shodu. Toda čutili smo, da lepi govori, ki so bili govorjeni na shodu, so velikega pomena, ki bodo veliko koristili vsakemu, ki jih je prečital. Ob enem pa naj bo ta shod v spodbudo tudi drugim slovenskim naselbinam, da se dvignejo in priredijo svoje lokalne shode.

Katoliški Slovenci v Ameriki imamo lepe ugodnosti za svoje delo, ako jih le hočemo porabiti. Nekateri sicer trdijo pesimistično, češ, je že veliko zamujenega. Resnica je, da je veliko zamujenega, ravno zato pa moramo še toliko bolj energično nastopiti na svoji fronti za razširjanje naših misli in prepričanja.

Zato pa vsi in vse povsod krepko na delo. Delajmo z vso svojo intenzivnostjo in krasne vspehe bomo dosegli na polju našega dela.

Laž in zmeta životari samo toliko časa, dokler v njen br-

log ne posvetijo žarki čiste resnice. Ko pa resnica nastopi, se stegne laž in zmeta, kakor črv, na katerega posije zlato solnce.

Ko zaključujemo o slovenskem katoliškem shodu v Chicagu, pozivamo vso slovensko javnost, zlasti našo inteligenco, duhovnike in lajke, da pridejo na dan in večkrat razmotirajo o perečih vprašanjih, ki se tičejo direktno naš katoličnov in naše vere. List "Glasi-lo" in "Edinosti" sta na razpolago vskemu za take razprave.

Pred vsem moramo gledati na to, da ojačujemo vrste naših katoliških društev, pred vsem vrste naše podporne matere K. S. K. Jednote. Poleg tega delajmo z vso silo za razširjanje katoliškega tiska. Zadržne naj bo naš najglavnejši cilj: Zakaj ni ga boljše agitatorja, kakor je časopis. Stopimo na delo vsi in postavimo na noge en katoliški dnevnik. Zakaj ljudstvo hoče brati, ljudstvo hoče časnikov. A pomnite, da ako ne bodo dobili v roke dobrega časnika, dobili bodo slabega. In kakšne bodo posledice, si lahko predstavljate.

(Konec)

PAUL KELLER—T. S.

Izpraševanje vesti.

Kadar pridem na nedeljo domov in vidim, ko gre k maši Tone Podlogar, korenjak, lepo oblečen od temena do pete, okrog njega pa kopa čednih otročičev, tedaj sem vesel tega pridnega delovnega moža in se zamislim, kako časih prav skromno šolsko znanje zadoštuje, da stojiš v življenju in na pravem mestu cel mož.

S Podlogarjem šolskim znanjem ni bilo napreč nič pri-da. Jaz to lahko rečem; bila sva gospolca in sva kot vaška poba osem let gulila klopi pod isto šolsko streho.

Ko sva spolnila trinajsto leto, je nekdo pomladansko jutro sklenil naš sivolasi učitelj roke nad svojo malo postavo in gajnen spregovoril:

"Vi večji, vi pojdetе danes popoldne k prvi syeti spovedi. Iz nauka veste, kako važen dan je to za vas. Pojdite v cerkev in se spodobno pripravite!"

Nato so se "večji" vzdignili in k tem sva spadala tudi Tone Podlogar in jaz. Vsak je vzel iz šolske torbe mogočno polo papirja, ki bo skoraj nosila "seznan naših grehov," snel tintnik iz jamice in si zataknil držalo za uho. Tako oboroženi smo se podali na spokorno pot. Ko smo zapuščali klopi, so nas manjši zaostali občudovali skoraj s spoštovanjem.

Eden izmed nas je še stopil pred starega učitelja in godrnjal nekaj nerazumljivega, kar naj bi se reklo: "Gospod učitelj, ako smo vas morda kdaj užalili ali užalostili, prosimo za odpustčanje."

"Pojdite v božjem imenu!" je rosnih oči dejal dobri mož. V tem trenutku pač sam ni vedel, ali smo ga v sedmih dolgih letih šolanja "morda kdaj užalili."

V pomladnem solnčnem siju je romala mala četa spokornikov po vaški poti v cerkev, fantki in dekletca, vsak zroč tiho predse. O Bog, kakšna sprememba! Drugekrati se je ravno tale mladež podila "na gmajni" za cerkvijo tako glasno, da bi se vzdramili celo pokojni mrtvi za ozidjem, ako bi le ne spali tako globoko, zdaj pa nihče od te divje čete ne spregovori besede, drug drugega ne pogleda.

Globok, svet božji mir v cerkvi. V solncu je plamtela obleka svetega Mihaela nad velikim oltarjem kakor v zlatu in na rdečem steklu večne svetilke so bliščali žarki, da je bilo kakor ognjeni rubin v srebrni kaši. Rahlo so stopali otroci, mnogi po prstih. Vsi so pokle-

uporabljati Eagle Mleko, nam pošljite ta oglašje, in mi vam bomo poslali navodila glede hranjenja. Knjigo za otroke ter razna druga dragocena navodila zastoj.

THE BORDEN COMPANY

BORDEN BUILDING NEW YORK

nili pred velikim oltarjem. Neka deklica je pričela in vsi otroci so zamolili z njo: "Pridi, sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni!"

Nato smo se podali v klopi. Na kličala smo sedli, sedeže pa smo rabili za pisanje. Kdor bi tedaj stopil v cerkev, ne bi zapazil žive duše; zakaj mali spokorniki so vsi tičali v globočini. Cisto tiho je bilo; le časih je zaškrtało kako pero ali pa je kdo ali katera pritaval do oltarja nazaj, da si še enkrat izprosi milost in varstvo. Tako je izpraševal vsak svojo vest in zapisaval grehe, o katerih je mislil, da jih je storil.

Nekdo je vendar končal. Njegova glava se pokaže iz globočine, da se ozre po drugih; ker pa se nikogar ni videti, misli, da je bil prezgodaj gotov, in zopet izgine. In medtem žari vse naprej v zlati luči angel nad oltarjem in njegovo obličje se smehlja.

Nazadnje se pa sliši, kako otrok za otrokom spogiba svoj grešni spisek in ga rahlo vtika v žep. Četa se zopet zbira, pred oltarjem, skupno obnovi kesanje in nato cerkev zapusti.

Zopet stojimo v pomladanskem sijaju in gremo od cerkve navzdol. Tedaj se mi pridruži moj posebni prijatelj, Rakarjev Nejc, in mi važno pove:

"Ti, Podlogarjev Tone je vse svoje grehe od mene prepsal!"

O Podlogar! Ti prepisuje vselej: vse nastavke, vse narekovanja, vse račune, vse druge pismene naloge. Samo ob sebi je bilo razumljivo, da si prepisoval; pridobil si pravico na to, saj si bil tolikokrat karana, tolikokrat zaprt, tolikokrat tepen! Ali grehe prepisovati—to gre pa predaleč!

Zadnjo šolsko uro, ki smo jo imeli, so me mučili hudi dvomi. Če gre Podlogar—o tem sem bil prepričan—s prepisanimi grehi k spovedi, gre neveljavno in zagrešil težak zločin. In jaz, ki sem zanj vedel, sem moral ta zločin zabraniti, sicer sem ga tudi jaz kriv. Moral sem naznaniti učitelju ali celo katehetu, kaj se je zgodilo. Tega pa nisem bil v stanu; svoj živ dan nisem tožil. Tako sem bil na dan, ki bi moral biti za me dan najgloblje dušnega miru, v srčnih težavah kot še nikdar poprej v življenju. Nazadnje pa sem vendar našel rešitev.

Na poti iz šole domov sem stopil k Podlogarju in ga pridržal.

"Ti si od Rakarjevega Nejčeta svoje grehe prepsal," sem ga vprašal strogo kakor sodnik.

"To tebe nič ne briga!" se je vsajal grešnik.

"To mene že briga!" sem povzel še strožje in mu razložil stališče krščanske nauka. Podlogar je povesil glavo.

BORDENOVO Eagle Mleko ne vsebuje ničesar drugega kot čisto kravje mleko ter čisti sladkor. Bilo je poglavitna hrana za otroke že nad 63 let in je edina hrana, ki jo lahko daste svojemu otroku, če materno mleko ne more zadostiti.

Če ne veste, kako uporabljati Eagle Mleko, nam pošljite ta oglašje, in mi vam bomo poslali navodila glede hranjenja. Knjigo za otroke ter razna druga dragocena navodila zastoj.

"Ne znam," je dejal žalostno. Tedaj se mi je zasmilil. "Tone," sem sklenil milejšje; "k spovedi gremo šele ob treh; če boš ob dveh v cerkvi, ti bom pomagal napraviti izpraševanje vesi in to bo potlej veljavno. Hočeš?"

Podlogar je samo prikimal in šel k drugim. Ob dveh sem stopil po cerkvene ključke in odprl zakristijo. Tam je stala klop s klečalom, kjer so se navadno odpočili botri, če so z otrokom morali malo počakati na krst. Podlogar Tone je bil že tam.

Sedel sem na klečalo in razgrnil veliko polo papirja na klopi pred seboj.

"Zdaj, Tone, zdaj mi moraš pa vse povedati, kar si napravil in ne smeš nič izpustiti. Bom vse prav napisal," sem mu prigovarjal ljubeznivo pa resno.

Podlogar je prikimal. In pričel sem izpraševati po desetih zapovedih: "Si to napravil? Si to napravil?" Podlogar je pokimal ali odkimal z glavo, kakor se je pač priznal za krivega ali ne. Prišla sva brž naprej. Tudi preko 6. zapovedi, ki obsega vse grehe zoper čistost, sva šla gladko.

Naš dobri učitelj, oče Franke je bil vzgojitelj stare sorte; ni nas naučil nič fizike in ne kemije, ali imel je nepokvarjene otroke. Ko sem bil jaz vaški pob, si me dobil povsod; poznal sem male in najmanjše tajnosti vseh otrok in danes lahko s prepričanjem dvignem roko in rečem: pregreh, ki danes tako neizmerno tlačijo našo mladino, ni od tedanjih šolskih otrok laščanskih nihče niti slutil. To povem v pohvalo stare šole očeta Franketa in to vam polagam zase in za vse svoje tovariše in tovarišice kot venco na njegov častiti grob.

Zdaj pa 7. zapoved. "Ali si

(Konec na sedmi strani)

Zenska bila hudo bolana. Zdravniki ji niso mogli pomagati. Imela je več operacij.

Mrs. Pavlik, stara 42 let, je tega mesta je trpela in hudo bolala nad šestdeset let in vse upanje na zdravljenje so prešli. Večje število neuspešnih operacij je bilo izvršeno sicer je izgledala, da si odvrila sanjo na ti smrti. Vedel je bilo nemogoče za delo. Pred nekaj tedni ji je nekdo njeno sosedo prijateljico pripravila kaj postkusi zdravila proti glazom. Mr. Pavlik se je smejal, nato pripravilo ampak. Mrs. Pavlik je zahtevala, da se naj poskusi vsomno.

Na svetel njeno prijetilje. Pa pretekli enega tedna dni in vživanju zdravi za trakuje je postala boljša in je postala postojla in danes je dobila na teli še nad dvajset funtov in je smotna opravljati njena hitna dela, izgleda, da je napeti pravaga okrevanja, ker moneter, ki je razdeljal njeno življenje je bil odvrtil. Prava izumena se drobi trakuje v očudilje. Podnosa znamenja so: omotica, slab tek, gruba teža, smrdljivi dihi, rumena koža, bolečina v delih telesa, hrbta in nogah, plamenje v trebuhu in ledeneu, ki se včasih vadijuje v grlo. Bolnik nimna volje do dela in ne za življenje, ne bene ambicije in je malenkostni. Zdravilo postane večkrat kieri in hrana, nade doli po grlu. Omedlevitvi napad se tu in tam pojavi valet trakuje. Prijetilo se je celo, da je trakuje sleča v spopik in sadavila bolnika. Rešitve se tega paravla prejšnjo vsmoči. Nuroditu si dovolj Laxantna zdravila na \$10.48 pri Laxal Med. Co. 146 Laxal Bldg., 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Za danes kor jutri je lahko še prepričan. Za zavarovanje svojega poljišje žiz. ved.

se svetel njeno prijetilje. Pa pretekli enega tedna dni in vživanju zdravi za trakuje je postala boljša in je postala postojla in danes je dobila na teli še nad dvajset funtov in je smotna opravljati njena hitna dela, izgleda, da je napeti pravaga okrevanja, ker moneter, ki je razdeljal njeno življenje je bil odvrtil. Prava izumena se drobi trakuje v očudilje. Podnosa znamenja so: omotica, slab tek, gruba teža, smrdljivi dihi, rumena koža, bolečina v delih telesa, hrbta in nogah, plamenje v trebuhu in ledeneu, ki se včasih vadijuje v grlo. Bolnik nimna volje do dela in ne za življenje, ne bene ambicije in je malenkostni. Zdravilo postane večkrat kieri in hrana, nade doli po grlu. Omedlevitvi napad se tu in tam pojavi valet trakuje. Prijetilo se je celo, da je trakuje sleča v spopik in sadavila bolnika. Rešitve se tega paravla prejšnjo vsmoči. Nuroditu si dovolj Laxantna zdravila na \$10.48 pri Laxal Med. Co. 146 Laxal Bldg., 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill. Za danes kor jutri je lahko še prepričan. Za zavarovanje svojega poljišje žiz. ved.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Izhaja vsako urado.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Ameriki.
Uredništvo in upravljanje: CLEVELAND, OHIO.
6117 St. Clair Ave.
Telefon: Randolph 628.
Naročnina:
Za člana, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.00
Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

Uradna naznanila.

IZ URADA GL. PREDSEDNIKA K. S. K. JEDNOTE.

O pošiljanju mrljških listov.

Ker se je tekom mojega uradnega termina pripetilo že par slučajev, da so krajevni tajniki in tajnice tudi meni doposlali mrljške liste za kakim pokojnim članom ali članico, naj bode glede te zadeve sledeče omenjeno:

Na podlagi sklepa zadnje konvencije zadostuje popolnoma, da se pošlje mrljški list s priloženim uradnim potrdilom o smrti (Death Certificate) samo glavnemu tajniku Jednote. Če ima kako društvo pri rokah še stare Jednotine mrljške liste, naj to blagohotno vpoštevajo, čeravno je na enem izmed teh listov označeno, da je treba en mrljški list poslati glavnemu predsedniku Jednote. Dotične stare mrljške liste (za glavnega predsednika) torej lahko uničite. Glavnemu predsedniku ni treba mrljških listov pošiljati. Upam, da bodo cenjeni tajniki in tajnice to pojasnilo vpoštevale ali vpoštevale, ter si s tem prihranili nekaj stroškov in dela.

S sobratiskim pozdravom,

Anton Grdina, glavni predsednik.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA K. S. K. JEDNOTE.

Novo društvo sprejeto v K. S. K. Jednoto.

Društvo sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill., sprejeto v Jednoto dne 12. februarja, 1924. Imena članov so:

25072 Horvath Franc, roj. 1901, R. 23, zav. za \$500;
25073 Petek Steve, roj. 1894, R. 29, zav. za \$1000; 25074 Ray Josip, roj. 1894, R. 30, zav. za \$1000; 25075 Foy's Steve, roj. 1892, R. 32, zav. za \$500; 25076 Toplak Ivan, roj. 1890, R. 33, zav. za \$1000; 25077 Nečemer Alojzij, roj. 1888, R. 36, zav. za \$1000; 25078 Zapčič Steve, roj. 1887, R. 36, zav. za \$1000; 25079 Haidinjak Matija, roj. 1887, R. 37, zav. za \$1000, in 25080 Jelenčič Andrej, roj. 1883, R. 40, zav. za \$500. Društvo šteje 9 čl.

Josip Zalar, glavni tajnik.

FINANČNO POROČILO K. S. K. JEDNOTE ZA MESEC JANUAR 1924.

Asesment št. 1-24.

Dr. št.	Plačali na ases. 1-24.	Smrtnina	Poškodnina	boln. podpora	Centr.
1	344.02	\$100.00			
2	773.60				
3	227.41				
4	274.34				
5					\$ 69.00
6					51.00
7	772.60				
8	180.90				
9	31.13				
10	177.12				
11	410.75	600.00			110.00
12	91.70				
13	397.04				
14	247.27				357.00
15	180.35				
16	48.87				
17	184.08				
18	148.04				\$ 50.00
19	131.50				
20	8.52				
21	1,005.41				112.00
22	602.98				
23	490.80				242.00
24	132.65				
25	208.97				
26	187.48				50.00
27	22.44				250.00
28	178.03				
29	176.44				
30	390.44				
31	179.52				
32	310.41				
33	100.54				50.00
34	112.11				146.00
35	164.60				
36	87.18				49.00
37	491.62				
38	82.17				250.00
39	228.65				
40	323.17				46.00
41	132.95				
42					45.00
43					168.00
44					81.00
45	256.33				
46	156.95				
47	404.94				120.00
48	110.80				
49	174.39				
50	38.22				
51	349.67				50.00
52	149.81				
53	247.37				
54	58.44				
55	143.60				
56	0.06				
57	232.45				50.00
58	21.33				133.00
59	140.10				
60	88.01				46.00
61	245.94				
62	310.78				
63	103.45				100.00
64	420.81				50.00
65	309.60				
66	15.47				
67	94.35				
68	133.27				23.38
69	172.60				
70	64.38				15.00
71	170.19				
72	61.34				
73	161.11				
74	135.28				
75	423.43				93.00
76	87.34				

95	141.56	50.00
96	50.38	
97	98.47	
98	146.67	
99	198.80	
100	142.81	
101	91.86	
102	177.83	50.00
103	90.20	
104	150.37	
105	206.47	
106	145.28	
107	142.11	76.00
108	100.57	
109	193.42	
110	39.91	
111	58.75	
112	274.29	50.00
113	53.20	
114	98.04	
115	35.76	
116	30.12	
117	181.51	
118	64.35	
119	8.57	
120	254.73	
121	140.19	129.00
122	45.31	15.00
123	104.41	
124	174.46	
125	179.11	
126	85.60	
127	36.51	
128	41.91	
129	220.74	50.00
130	64.10	
131	165.29	
132	96.62	
133	130.02	50.00
134	120.18	
135	99.30	
136	235.53	
137	17.58	
138	319.47	
139	108.25	
140	26.82	
141	74.00	
142	38.14	
143	550.38	15.00
144	392.47	
145	144.24	50.00
146	79.81	
147	90.47	
148	14.35	
149	148.29	35.00
150		51.00
151		57.00
152	21.46	
153	60.44	
154	128.60	48.00
155	55.85	
156	20.81	
157	27.06	

Skupaj	\$23,306.66	\$700.00	\$1,250.00	\$2,330.00
Preostanek 1. januarja, 1924				\$1,127,130.19
PREJEMKI TEKOM MESECA JANUARJA, 1924.				
Prejeli od društev	\$23,306.66			
Obresti	930.64	\$	24,237.30	
		\$1,151,367.49		

Posmrtnine	\$ 700.00
Poškodnina	1,250.00
Centralne bolniške podpore	2,330.00
Upravnih stroškov	6,622.04
	\$10,902.04

PREOSTANAK 31. JANUARJA, 1924	\$1,140,465.45
Joliet, Ill., 1. februarja, 1924.	
JOSIP ZALAR, glavni tajnik	

Finančno poročilo Mladinskega oddelka K. S. K. Jednote. Za mes. jan. 1924.

Dr. št.	Vplačano za ases.	Dr. št.	Vplačano za ases.
1	27.60	113	7.20
2	48.90	114	1.65
3	10.40	115	1.65
4	3.93	116	3.15
5	9.25	117	14.80
6	37.80	118	6.60
7	11.25	119	7.5
8	9.15	120	15.85
9	24.25	121	11.70
10	2.85	122	1.95
11	10.35	123	2.85
12	9.65	124	11.53
13	9.15	125	1.05
14	1.20	126	1.05
15	6.15	127	0.70
16	8.85	128	3.60
17	1.80	129	3.00
18	5.85	130	5.75
19	25.45	131	9.0
20	62.70	132	1.20
21	6.45	133	18.63
22	12.2	134	6.60
23	19.55	135	19.25
24	5.85	136	14.05
25	8.25	137	3.75
26	30.95	138	8.85
27	1.50	139	13.80
28	6.90	140	1.35
29	3.75	141	5.55
30	1.20	142	8.65
31	7.50	143	1.80
32	5.30	144	2.85
33	28.10	145	3.75
34	20.70	146	19.10
35	26.55	147	27.75
36	27.35	148	4.60
37	3.60	149	2.70
38	9.60	150	.91
39	1.65	151	1.70
40	16.30	152	2.40
41	3.60	153	1.20
42	17.75	154	3.15
43	3.00	155	16.20
44	36.15	156	1.95
45	10.35	157	.45
46	14.40		
47	1.35		
48	3.50		
49	16.40		
50	2.15		
51	1.00		
52	10.70		
53	4.85		
54	8.90		
55	19.20		
56	1.35		
57	9.0		
58	8.35		
59	10.30		
60	1.15		
61	6.75		
62	5.40		
63	28.45		
64	4.40		
65	4.50		
66	6.10		
67	16.65		
68	11.50		
69	4.53		

Skupaj	\$1,190.78
Preostanek 1. jan. 1924	\$31,943.93
Prejeli od društev	1,190.78
Obresti	10.71
	\$33,154.42

IZPLAČALI:	
Za prest. med čl. (ice)	\$105.00
Upravnih stroškov	240.00
	\$345.00
Preostanek 31. jan. 1924	\$32,809.42
Joliet, Ill. 1. febr. 1924	
Josip Zalar, gl. tajnik	

INDIJANCI SO TUDI PRISELJENCI.

Vsi Amerikanci so priseljenci — osebno ali po svojih prednikih, ki so se tekom teh sedmih stoletij prej ali slej priselili v Ameriko. Le Indijanci smo do tedaj smatrali za edine pristne Amerikance. Zdi se sedaj, da so tudi oni priseljenci — precej starejšega kova, a priseljenci vendarle. Kljub temu, oni so bili prvi Amerikanci, kajti zdi se, da pred njihovim prihodom v Ameriko človek ni nikdar poprajševal na tem delu sveta. Znaní škoko-ameriški uča-

njak, Dr. Aloš Hrdlička od Smithsonian Institute (ameriške znanstvene akademije) je na svojem predavanju ob zadnjem zasedanju ameriške znanstvene družbe dokazoval, da prvi prebivalci Amerike so bili priseljenci, ki so prišli v to deželo iz Azije pred kvečjem 10,000 leti. Vaa odkritja človeških ostankov kažejo na poznejše ljudi. Tekom zadnjih 25 let se je o mnogih najdbah trdilo, da spadajo k človeku starejših dob, ali kasneje so se vse te domneve izkazale za nepravilne.

"Prav dobro je znano, da, kjerkoli je prastari človek živel v Evropi, zapadni Aziji ali severni Afriki," rekel je Dr. Hrdlička, "on je zapustil za seboj svoje sledove in ostanke v mnogih krajih in dostikrat v velikih količinah. V Ameriki ni nič kaj takega in težko bi bilo razlagati, kako bi bil človek tukaj mogel obstojati dlje časa v pramini dobi, ne da bi zapustil za seboj dokazov o svoji prisotnosti, sličnih onim, ki jih je zapustil v drugih deželah.

"Kjerkoli so našli v starem svetu ostanke okostij ali druge ostanke iz prastarih dob, pokazali so ti ostanke značilne razlike od onih iz poznejših dob; v splošnem, čim starejši se ostanke kažejo pogostoma na tem večjo enostavnost in primitivnost. V Ameriki pa niso dosedaj še nikdar našli kakega tipa predzgodovinskega okostja ali orodja, četudi so nekatere najdene orodja grobo izdelana, drugače kot ona Indijancev.

"Da človek v Ameriki nima velike starodavnosti za seboj, dokazujejo tudi dejstva temeljne enoličnosti ameriških Indijancev in njihova telesna in umna podobnost k mnogim še živčim ostankom starejšega rumeno-rjavega plemena v vzhodni in centralni Aziji.

"Ameriški prvotni stanovalec je bil priseljenec in kot tak je mogel priti v to zemljo le iz severo-zapadne Azije, kjer ob tej stopnji kulture je bila zanj edina mogoča pot za prehod v Ameriko. Na drugi strani pa, predno je dosegel severo-vzhodnega konca Azije, on je moral obljudovati večji del tega kontinenta, kar ne bi bilo mogoče v preoddaljenih davninah, ko je še človek bil komaj v stanu preživljati se v nekaterih delih Evrope.

"S sigurnostjo lahko trdimo," je zaključil Dr. Hrdlička, "da dosedaj nismo na tem kontinentu našli starejših ostankov nikake vrste, kot one, ki odgovarjajo kakemu delu neolitnične dobe v Evropi in Aziji, in prav malo razlaga je verjeti, da se bo posrečilo najti v Ameriki človeka, ki bi segal bolj nazaj kot kvečjem osem ali deset tisoč let."

KAJ JE GOLSA?

Golša ali krof (angleški goitre) je bil predmet nedavnega radio predavanja Dr. Edwarda S. Godfrey od zdravstvenega oddelka države New York. So kraji, kjer je golšavost jako razširjena. Tudi v našem narodu je ta bolezen vse drugo kot redka.

Golša nastane vsled razširjenja žleza na vratu, takozvane "thyroid gland." Ta žleza se nahaja spredaj na vratu in je po obliki nekoliko podobna kakšni telovadni ročki. Po ena kroglica ali vredica se nahaja ob vsaki strani sapnika in prečni trak ob sprednji strani sapnika spaja obe vredici. Ta žleza ima mnogo votlin, napolnjenih z gosto tekočino, ki se zove "koloid." Ta tekočina se počasi šeliva v krvni tok in ima velik vpliv na zdravje človeka. Od nje je zlasti odvisno, v kaki meri telo uporablja svoje kurivo.

Dokler ščitna žleza deluje normalno, človek se niti ne za-

vada, da jo ima. Ali težave zač

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE

Izhaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. Luka Gladek, 395 So. 2nd St. Steelton, Pa.

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. C. U.)

Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. Lucas Gladek, 395 So. 2nd St., Steelton, Pa.

Iz uredniške torbice.

Danes pa že vidimo, da se mladina v resnici zanima za svoj kotic. Urednik "Angelčka" je že dobil več pisem kakor je pričakoval. Eni pišejo slovensko, drugi zopet angleško. To vse pomeni, da je slovenska mladina sposobna za raznovrstne jezike. Resnica v oči peče.

Med ameriško mladino je težko najti večjih jezikoslovcev, kakor smo ravno mi. Kaj ne? Mi skoro vsi znamo po par jezikov. Le ponosni bodimo, Amerikanci nas kar občudujejo. Prišel je mali fant iz kraja, nobene besede ni znal v angleškem jeziku; stopil je v našo šolo, kar naenkrat je bil najboljši fajt, kmalu pa tudi najboljši v angleščini. Ali ni to dobro znamenje za slovensko mladino? Ker pa ima mladina vse te lepe lastnosti in zmoglosti, ali bi ne mogli nekaj posebnega stiriti tudi za naš mladinski oddelek? Nas je več, kakor odraslih, pa je nas manj pri Jednoti. Ali ni to mala sramota za nas? Preveč smo zaspani. Ste li čitali v "Glasilu," da je sedaj prost pristop v mladinski oddelek? Tudi so naš glavni predsednik iz Clevelanda iz svojega žepa obljubili nagrade za ona društva, ki se bodo trudila pridobiti največ novih članov.

Pristopnina je prosta, samo povej svojemu prijatelju, da sedaj lahko pristopi med nas čisto zastonj, brez vsakega centa. Ali ne bode lepo videti, ko bode nas več kakor pa odraslih? Sedaj hočejo gospodariti oni, potem bomo mi mladi gospodarji. Ne bode li to velik ponos za nas? Vsa izmed nas lahko dobi vsaj enega novega člana, sedaj je vse zastonj, povrh dobite še lepo knjižico. Pojdimo vsi na delo.

Se nekaj. Sedaj je prišel sveti postni čas, moramo radi hoditi h križevemu potu, pogosto prejemati svete zakramente. Naredimo obljubo, da bomo pustili "moving pictures" pri miru. Veste, to je čas, ko je naš Zvezičar trpel za nas. Da se nam še ni treba postiti, si pa naložimo kako drugo pokoro, kajti to je potrebno, če hočemo, da bomo dobra mladina.

Radi ubogajte, pa tudi molite za svoje stariše, da se bode reklo: Amerikanska slovenska mladina je pridna in ubogljiva.

Vaš urednik.

Dopisi.

Čenjeni gospod urednik:

Jaz sem se namenil pisati, da se tudi Cleveland oglasi enkrat, saj je veliko mesto. Da me boste bolj spoznali, vam bom popisal, kdo sem. Jaz hodim v slovensko šolo sv. Vida, hodim v šest razred in sem član društva sv. Vida. Mladinski oddelek pogum in piši v "Angelčku." Prosim, da ne denete ta dopis v koš za kurjavo. Vaši "brain teasers" so fajn. Jaz sem si glavo belil št. 1, pa je ne morem uganiti. Slovenske uganke v marčovi številki bo moral pa'ata uganiti. Zdar pa lepo pozdravim vse vrle člane in članice Mladinskega oddelka naše slavne K. S. K. Jednote.

Frank A. Sodnikar,
1095 E. 64th St., Cleveland, O.
Dragi Frank: Tvoje pismo

je prav izvrstno, samo eno napako ima, prekratko je. Drugič moraš bolj obširno opisati svoje veliko mesto. Saj ravno v Clevelandu je največ Slovencev.

Dragi gospod urednik:

Zadnjič sem obljubila, da bodem zmeraj dopisovala, pa tudi bom. Tukaj je nas Slovencev dosti. Mi bi potrebovali slovenskega duhovnika. Dosedaj se še nismo nič trudili, da bi ga dobili. Zdar pa nekaj slišim, da ga morda čez čas dobimo. Bodem drugič o tem poročala. K sveti maši pa vseno hodimo, ker imamo tukaj zmešano župnijo. V to cerkev spadamo vsi Slovenci, ki imamo še kaj vere. Naš gospod župnik so poljskega rodu, znajo več jezikov, pa tudi slovensko dobro razumejo. V ti cerkvi sem prejela prvo sveto obhajilo in sveto birmo. Pred nekaj tedni sem videla v "P."

Naj bode za zdaj dosti, pa vas vse lepo pozdravim, člane in članice Mladinskega oddelka.

Vaša Rose E. Krall,
Canonsburg, Pa.

Rose: Le piši zopet, vidim, da držiš svojo obljubo. Kar se pa tiče "P..." in Novaka, on ni vreden, da bi ga sploh imenovali v našem "Angelčku." Pustimo take ljudi pri miru. Bodo že dobili svoje plačilo.

JANEZOVA SKUŠNJA.

Janezek je bil star že pet let in je vse videl in slišal in uganil po svoje. Rad je bil na vrtu, rad na dvorišču, najraje pa pri materi, kadar si prapravljal v kuhinji kaj za približek. Izmed vsega, kar je opazil, se mu je zdelo najbolj prijetno ubijati jajca. Črk, črk, pa se izlije beljak iz lupine na krožnik in rumenjak plava sredi njega, kakor vabljiv sladkorček v začarani vodi. Ko mati strepljejo in ocvrejo, hm! Janezek je že vselej ob sami misli požiral slino.

Na koncu hiše, kjer je hlapec cepil drva, je stalo tñalo, ki je bilo po sredi trohno, a vha votlo. Tako lepo okrogla je bila tista udolbina, kakor materina ponov v kuhinji. Janezka je zamikalo in se ni mogel več premagovati, pa je znesel vse potrebno skupaj.

Treska je bila krožnik, rogovilčasta vejica vilice, kosček apna mast, pesek je bil pa sol. Ko je bilo vse preskrbljeno, je smuknil v kuhinjo, previdno vzel dve jajčki in pohitel spet na svoj prostor. Kar gorelo je v njem, tako je bil vesel. Črk, črk, kakor mati! Beljak in rumenjak sta se poodila na tresko in v udolbino. Janezek je hitro pomešal, dejal "masti" in "sol," pa spet mešal in pokakoval od radosti. "Kaj pa deláš?" so prišli mati. Seve, malo nerodno mu je že bilo, ali takega veselja vendar ni mogel zamolčati. Postavil se je korenjaško in se moško odrezal: "Jajca cvrem!"

Križ hojži! Mati so stopili bliže, pogledali in zavzdihili, pa so se razjezili in so bili hu-

di, joj, prejoj! Malo je manjkalo in Janezek bi bil moral nastaviti svoja ušesa materinim arditim rokam. Prestrašil se je pa tako, da ni maral nikoli več cvreti jajec.

ANICA.

Anica je sirota brez matere. Vsak dan goní ovce v reber, kjer raste ogromna smreka. Korenine so razpletene v zemljo in med skale na vse strani, v gredi pa je prosta duplina, porasla z mahom in s praproto. V tisto duplino se zateka Anica, ko čuva bele ovce, ki se pasejo po rebri. Najraje je sama v duplino le včasih vzame drobno jagnje s seboj. Jagnje je belo in nežno in se rado mudi pri Anici. Gleda ji v oči, liže ji roko in od časa do časa zameketa. Deklica je vesela, boža jagnje in se razgovarja z njim.

"Ali vidiš bele oblake, bolj bele od tebe, kako lete in lete? Veš kam? Ne veš, sirota? Daleč, daleč beže, v solnčne kraje, v srečne dežele, po dva in po trije, da jih ni strah. Ali bi hotelo z njimi?"

Jagnje gleda in zamekeče, nič se ne gane, deklica pa se smehljala:

"Tam daleč vedo vse in vidijo vse, kar hočejo in česar si zažele. Tudi ti pojdeš tja in jaz potem tja, pa bova ležala na mehkem mahu. In prišla bo mamica moja in troje mojih sestic. Ali jih imaš rado?"

Jagnje gleda, gleda in zbeži k čredi.

"Nočes," se razžalosti Anica, "pojdem pa sama. V tiste solnčne kraje pojdem in objamem mater in podam sestram roko, pa jim povem, kako je bilo na tem svetu hudo."

Anica se sključi, skrije obraz v dlani in leže v duplini vznak, da ji solnčna luč oblije ves obraz. Misli beže, na oblakih se pelje in je srečna, srečna. In njeno bogastvo je kakor luč solnca, tako silno, in kakor nebesa, tako nedosegljivo. Roka ga ne more zajeti in niti pogled ne seže vanj.

Ko se zvečeri, se Anica predrami in žene svoje ovce domov. Komaj slišno prepeva o svoji erei in niti ena skrb ji ne temni obraza.

UGANKE.

1. Kaj je mogoče le z zaprtimi ustmi izgovoriti?
2. Jaz tebe lovim, ti mene; jaz ne morem ujeti tebe, ti ne mene; do sodnega dne se bova tako lovila. Kdo sva?
3. Kdo je dober, če je hud?
4. Katerega obleka je iz ene niti?
5. Neki oče ima šest sinov in vsak sin ima eno sestro; koliko otrok ima ta oče?
6. Umrl je sedemletni otrok, ki je samo enkrat v življenju obhajal svoj rojstni dan. Kako je, to mogoče?

NALOGA.

Sestavite iz teh le zlogov: E-BE-DA-MA-SA-NA-SE tri besede tako, da bodo povedale eno samo besedo.

7. Rudeča koža, belo meso, črna duša, kaj je to?

A. "Kje je mama?"

B. "Pred poldrugo uro je šla k svoji prijateljici na kratek pogovor za pet minut."

Ob polnem izprehodu pokeže dijak svojemu tovarišu lepo cvetko in vpraša: "Ali

poznaš to krasno cvetlico?"

Tovariš: "Dobro jo poznam, ker sem jo že večkrat videl; le tega ne vem, kako se imenuje."

V šoli vprašajo učitelj: "Zakaj ima človek dvoje ušes?" Nihče si ne upa odgovoriti tako težkega vprašanja, slednjič se dvigne Jakec veselo in pomoli roko ter vzklizne: "Zato, ker bi mu jednega manjkalo, ko bi ne imel obeh ušes."

Gedeon.

(Slika iz otroškega življenja na kmetih.)

Po P. Kollerju priredil Mihator
(Nadaljevanje)

Med tem časom sta že pridruvala mož in žena preko mostu, po cesti navzgor in se postavila pod lipo.

"Le počakajta, cucka, le brž doli, le brž doli! Midva bova tu čakala, če treba, do jutri zjutraj."

Tako sva torej bila oblegana. Ubežati ni bilo mogoče. Izročena sva bila milosti in nemilosti oborožene sile.

"Heiniš," je začel Gedeon z resnim obrazom navzdol zroč, "Heiniš, rečem vam, velika umetnost je, na lipi slive trgati."

Zaradi te nove predrznosti je se Heiniš iznova raztogotil in zaklel, da naju bo pobil kakor miši, če le doli prideva.

"Jaz pridem takoj!" je izpregovoril Gedeon, ki se je spustil na najnižjo vejo in od tu motril kalca in njegovo ženo.

"Pazita: ko bom naštel do tri; skočim navzdol naravnost na vajini glavi! Ena, dve, tri!"

Z glasnim krikom sta odskočila vstran mož in žena, Gedeon pa je z elegantnim skokom dosegel cesto in jo nato zmerom naglo pobrisal.

Jaz pa, jaz ubogi Habakuk, sem zapuščen in sam sedel v svoji oblegani trdnjavi. Svojih misli in čuvstev ne bom opisoval, povem naj samo, da sem že po treh minutah prišel do trdnega prepričanja, da se moj položaj ne da dalje vzdržati. Zato sem tudi jaz splezal na spodnjo vejo in rekel ves preplašen:

"Oh, gospod Heiniš, ne bodite hudi, precej pridem doli: Ko bom do tri naštel, potem pridem. Ena, dve, tri!" In tedaj sem se spustil počasi ob deblu navzdol.

Kaj naj vam dalje povem? Tkalec in njegova žena sta me ujela in me prav po barbarski obdelovala. Ko sem se zopet z Gedeonom sešel, me je zelo nemilostno sprejel. Zaradi tkalčeve ovadbe je prejel drugi dan v šoli tudi Gedeon zasluzeno kazen. Tega naravnega dogodka seveda ni mogel prepričati. To pa, kar se je bilo zgodilo z menoj, je smatral Gedeon za malo častno.

Gedeon je izvršil nad nami popolno oblast, bil ni samo naš kralj, bil je tudi naš največji duhovnik. Njegovo najljubše duhovsko opravilo je bilo sklepanje zakonov. Izdal je postavbo, po kateri je imel vsak desetletni mož in vsaka desetletna ženska njegovega kraljstva pravico do žentive in moštve. Seveda je včasih zelo samovoljno postopal. Zakonske pare je on sam določal, svojo ženo Judito je bil odločil, ker mu je bila špranjo v jopičnem rokavu tako slabo za-

šla, da je mati precej škodo opazila. To Judito je samostalno poročil s Kramarjevim Nabukahodonozorjem; temu pa je odvzel Estero zato, ker je znala dobro sukati šivanko. Naše ljudstvo je sicer nad takim nasiljem godrnjalo, toda do očitne vstaje vendar le ni prišlo.

Tedaj se je bil zopet približal velikonočni čas in jaz sem prišel kot počitniški gost na velik četrtak v stricevo hišo. Bil pa je tam še neki drugi tujec—ljubka devetletna deklica iz Vratisljave—sorodnica Mlinarjevih.

Ta deklica je imela na sebi nekaj neskončno finega. Ime ji je bilo Hildegarda in ni bila nikdar umazana. Govorila je visoko nemško in je vedno imela žepni robec pri sebi.

Na delovniški obleki je imela čipke prišite in je poznala maniro, rekla je "prosim," in "hvala!" ne da bi se sramovala. Pri tujih ljudeh je vselej potrkala na vrata, predno je vstopila. Njen oče je bil poštni upravitelj; to je še nekoliko več kakor pismonoša. Da, govorili so tudi, da bo Hildegarda že po enem letu prestopila v višjo dekliško šolo in da se bo vseh tujih jezikov učila.

Prvi dan se je vse ogibalo tuje deklice. Ljudstvo je prežela velika bojazen. Zato je stala lepa tujka osamljena in vpirala svoje velike sinje oči v tujino, po kateri se ji je vzbujalo domotožje.

Kmalu pa je Makabejska mati, napravila konec temu mučnemu stanju. V svoji triletni vsiljivosti je nagovorila tujo gospodično in nato so se približale tudi ostale deklice in začele nagovarjati princeznjo; polagoma so se ojunčile tudi dečki, vprižarjali pred novinko vratolomne vaje in ji razkazovali svoja bogastva. Samo Salmanasar je napravil veliko netaktnost, tako fino oblečeni gospodični je ponudil v dar star žepni glavnik, ki ga je seveda odklonila.

Le Gedeon se jo je dolgo ogibal. Hodil je v tistih dneh ves zamišljen in se je čudil, da se more poleg njega kaj pojaviti, ki tako ugaja. Toda kmalu se je iznebil te tesnobe. Zbral je vse svoje ljudstvo na vrtu in mojstrsko izvajal vse vaje, ki jih je znal, napravil je tudi veletod in celo smrtni skok. A jaz sem opazil, da se je večkrat ozrl na tujko, češ, ali tudi njej to ugaja, ali tudi ona strmi nad njegovo spretnostjo? Ta pa je s svojim tihim obrazkom sedela med množico in po končanih vajah je rekla:

"Jaz sem v cirkusu nekoč videla, kako si je neka ženska postavila na ramo velik drog, po drogu pa je navzgor splezal mlad mož, ki je na njem telovadil. In drog ni padel, čeravno ga ni nihče držal."

Gedeon je prebledel, potem pa je rekel: "O, to bi napravil tudi jaz, če bi le imel žensko, ki bi si postavila drog na ramo."

O cirkusu je pripovedovala deklica še mnogo drugih čudovitih reči. Povedala je tudi, da je že bila enkrat v gledališču in zverinjaku, pripovedovala je na dolgo in široko o rusalkah in o medvedih, o pepelki in kameli, o lepih angelcih in o smešni opici, o kraljevem sinu in o nilskem konju.

Zgodilo se je prvokrat v življenju, da Gedeon ni našel pri-

mernih besed, med svojim ljudstvom je stal nem, čutil je, da ga je ta mala punčka premagala, ponižala. Prvikrat se je zgodilo, da je njegovo ljudstvo z nekakim preziranjem gledalo na njegovo znanje in njegovo umetnost. Več minut je stal tiho, toda njegova glava je postala rdeča. Naenkrat pa je stopil k deklici, jo potrpal na rame in rekel: "Ti—ti si neumna goska!" In potem se je odstranil.

Uro pozneje pa je že zopet sklical svoje ljudstvo in mu zaščel: "Kdor bo še enkrat, samo še enkrat govoril s to tujko, tega bom takoj izključil, ta ne bo smel nikdar več v našo sredo."

Tako je Gedeon izključil tujko. Deklica je bila osamljena, pa tudi Gedeon je bil osamljen. S črnim obrazom je poučeval velikonočno pečenko, s črnim obrazom je nosil svojo novo obleko, trikrat je bil že šel mimo tujke, a ni niti besedice črnil o svoji novi opravi. Brez miru je talval sem ter tja in zašel zopet in zopet v bližino deklice. Cel po noči ni našel pokoja. Jaz sem sam ga enkrat videl, kako je po koncu vzravnal v postelji sedel, pa tudi slišal sem ga, kako je sam s seboj govoril:

"Da je videla nekoga, ki je ogenj požiral? In slona, ki je na trompeto piskal? Eh, to je neumnost!" In nato se je vrgele v posteljo, pa je kmalu zopet sedel in sanjal z odprtimi očmi, govoril je tiho in bolešno: "Je pa lepša kakor vse druge!" In čez nekaj trenutkov sem zopet nekaj slišal, kar se mi takrat skoro nemogoče zdelo, slišal sem, da je Gedeon ves srdit ihtel.

Drugo jutro je prisopihala Mlinarjeva Rebeka s poročilom, da sili tujka domov. Dolg čas da ji je tukaj, da ji nič ne ugaja. Gedeon se je vznemiril.

"Tujka ne bo šla proč—ona ne sme proč—te misli ji bom že jaz iz glave izbil."

Zgodil se je čudež. Gedeon in tujka sta se spravila. Stopala sta vedrih obrazov po vrtu, s svojimi vsestransko iznajdljivostjo je Gedeon vzbudil v dekličinem srcu ljubezen in občudovanje. Popoldne so jo sprejeli med "svoj rod." Ker je bila zaloga dekliških imen že skoro vsa izčrpana, smo nestrpno pričakovali, kako ime bo novinka dobila. Globoko smo bili ginjeni, ko je potegnil Gedeon svoj meč, ga lepotično položil na rame in govoril s svetanim, da, zmagovalnim glasom: "Jaz te sprejem med svoj rod in te imenujem kraljico iz Sabe."

Z neko milobno hvaležnostjo je deklica pogledala junaka, nakar se ji je ves naš rod poklonil.

Nekaj minut pozneje mi je Gedeon na samem rekel:

"Jaz se bom s Kraljico iz Sabe poročil."

"Kako? Saj imaš vendar že Estero!"

"Eh, to odslovim. Jaz moram imeti Kraljico iz Sabe, moram! In kdor se bo temu kaj protivil, ta bo..."

Gedeon je nagrbnil čelo, meni pa se je to zdelo nekaj nezasišane; odločil je že, da bo Judito, in zdaj hoče pogratiti še Estero.

"Kaj pa drugi poreko k temu?"

Gedeon me je nekam prezirljivo premeril:

"To me ne briga, kaj poreko drugi. Estero boš vzel ti ali pa Zabulon!"

Priznati moram, da se je začelo v meni nekaj vpirati. Prevzeti to obnošeno Estero—za to nisem imel prav nobenega veselja. Vendar se nisem drznil ugovarjati, rekel sem samo: "Meni bi bilo ljubše, ako bi še nadalje ostal oženjen."

Gedeon je nekoliko pomislil, potem pa je rekel: "Dobro, ti me boš poročil s Kraljico iz Sabe, Zabulon pa vzame Estero."

Dolžnost teh otroških zakoncev so med tem rodom bile prav lahke. Kdor se je poročil, je moral pri cunjarju nevesti kupiti prstan, varovati jo pred sovražniki in pri igri biti njen drug. Vendar se mi je Zabulon smilil, Estera je namreč bila njegova sestra in po vrhu tega še tri leta starejša kakor on. To ni bil posebno srečno izbran par. Zato se je Zabulon izprva obotavljala, toda Gedeon ga je pretepel in tako je Zabulon privolil v zakon.

Mene je torej zadelo častno odlikovanje, da sem imel s vama poročiti Gedeona s Kraljico iz Sabe. Bilo pa je to nekaj težavno opravilo. Kaj duhovska oblačila, ki jih je sicer Gedeon nosil, so mi bila prevelika, pa tudi poročni navor mi je povzročal mnogo preglavice. Za začetnika pač ni lahko govoriti pred takim oblastnežem, kakor je bil Gedeon. Vendar sem se ojunčil in dostojanstveno stopil pred oltar, katerega je bil postavil Gedeon v nekem podzemeljskem prostoru. Zenitvanski spreved je bil se bližal. Nevesta je bila pokrita s čudovito lepim pajčolanom, ki ji ga je bila položila na glavo teta, Gedeon je pa dostojanstveno držal v roki cilindar, ki mu ga je bil stric posodil. Drugi svatje pa niso bili bogve kako slavnosti primeroma oblečeni. Nabuhodonozor, ki je bil za poročno pričo, si je nadel plavkast škornicel od cukra, Makabejska mati pa, ki je opravljala posel družice, je prinesla gumijevo pokrivalo s seboj. Nekateri svatje so nosili sablje, ščit, trompeto ali lesenega konjička, Ruben in njegov brat pa sta z mojo tobačnico uganjala vse mogoče neumnosti. V svečanostnem trenutku se je bil pa Salmanasar najbolj spozaobil; med poroko je namreč "zračne mehurčke" spuščal na novi zakonski par.

V takih okoliščinah pač ni lahko govoriti v srce segajoč govor, vendar sem storil kar sem mogel.

"Spoštovana zakonca! Zakon poteka iz raja. Tam je bil Adam ženin, Eva nevesta." Pri teh besedah se mi je ustavilo. "Nevesta... nevesta... sem parkrat ponovil z grozno mučnim nasmeškom.

"Kajpak, nevesta!" je pomagal v ozadju Salmanasar. Jaz sem z roko in obrazom pokazal, da ne znam dalje govoriti, toda Gedeon—ženin—je skoro besneč kričnil: "Dajte... ali...!"

Ta samosilnež bi se bil nad duhovnikom prejel. Vendar mi je strah pomagal. Začel sem govoriti o vsem, sem kdaj o poročnih govorih.

"Spoštovana zakonca, je svečanostna ura."

"Salmanasar spet strelja z zračnimi mehurčki," je viknila Sara.

(Konec prihodnjic)

THE SPIRIT OF LENT.

In the early ages of Christianity the great fast before Easter was observed in various manners as regards its length. Some pious Christian congregations began to fast seventy days before Easter, on the Sunday which was, therefore, called "Septuagesima"—meaning the seventieth day, which this year fell on the 17th of February. The same is the case with the Sundays following, which are called Sexagesima, Quinquagesima and Quadragesima, because some Christians commenced their fast, sixty days, others fifty, and others forty days before Easter. Finally, Pope Gregory and Gelasius, in order to obtain a uniformity, ordained that all Christians should fast forty days before Easter, beginning with Ash Wednesday.

From Septuagesima Sunday until Easter the Church omits in her services all joyful canticles, such as the Te Deum, the Alleluia, the Gloria in Excelsis, etc. She does this in order to gradually prepare the minds of her children for the serious time of penance and sorrow; to remind the sinner of the grievousness of his sins and to exhort him to do penance. For this reason the priest appears at the altar clad in violet vestment, because violet has always been considered as the color of penance.

Having spent the three weeks of Septuagesima in thinking over our spiritual weakness and the wounds caused in us by sin, we should be ready to enter upon the penitential season of Lent; and, that our repentance might be earnest and lasting, we have bade farewell to all the vain joys and entertainments of the world.

The holy season of Lent, then, is a time consecrated in an especial manner to penance; is chiefly practiced by fasting. It begins on Ash Wednesday which so called from the custom of the Church of blessing ashes and placing them on the heads of the faithful, which she observes on this day. The ashes are obtained by burning the palms blessed on the Palm Sunday of the previous year. The Church blesses the ashes in order that God's blessing should come upon them so that all who receive the ashes devoutly, might obtain health of the body and protection for the soul; secondly, that God might grant them an humble and contrite spirit, and the pardon of their sins; finally, that He might grant them all things for which they properly pray and may keep them always in a spirit of penance.

The priest signs the people with the blessed ashes in the form of the cross on their forehead, at the same time giving them this wholesome admonition: "Remember, man, that dust thou art and unto dust thou shalt return." By these words the faithful are reminded of their mortality and to prepare themselves the better for the holy fast of Lent.

Fasting is an abstinence which man freely impose upon himself as an atonement for sin, and which during Lent is practised in obedience to the general law of the Church. Considering fasting in general, we find it commanded in the Old Testament by God Himself, for He says to His people through the prophet: "Be converted to Me...in fasting." In the New Testament Christ Himself counselled and recommended fasting by His own example, when He fasted forty days and forty nights in the desert. The Apostles in order to honor this fast of our Lord, established the forty days'

fast; and on account of this apostolic institution was the forty days' fast commanded by the Church, in order that the rebellious flesh might be subjected and that we might do penance for our sins and return to God by a sober life.

The early Christians took food only once a day, and that in the evening. Later, when the zeal of the Christians cooled, the Church permitted that the principal meal be taken at noon, and a light refreshment, called collation, in the evening.

The fasting of the body is made perfect by leading a holy life, and abstaining from sin and from everything that would lead us into sin.

THE FEAST OF ST. JOSEPH. March 19.

Help us, Joseph, in our earthly strife,
Ever to lead a pure and blameless life.

St. Joseph is distinguished for his descent from the royal house of David, but more so for his virtues, his great humility, the faithful discharge of his duties, and his obedience; most of all however, for being chosen by God as the Spouse of Mary Immaculate and the foster-father of Jesus Christ. St. Joseph is represented as bearing a lily in his hand, the symbol of his virginal purity, and of this virtue he is also regarded as the special guardian and protector. This same symbol also indicates the blossoms that sprouted forth from the staff of the high-priest, manifesting God's choice of Joseph as the spouse of the Blessed Virgin.

When the Savior was born, how great was the love and reverence with which Joseph adored Him! How anxiously did he care for the Infant Jesus, how faithfully did he protect Him, saving Him from the fuy of Herod by fleeing into Egypt, as the angel of the Lord had commanded him. Sorrowing he sought the twelve-year-old Jesus until he found Him in the temple. In all these things he remained always the same in his humility, obedience and fidelity in caring for Jesus, because he walked before God and constantly thought of holy and heavenly things; and so he was enabled to remain in prayer even when he was at work.

St. Joseph was a carpenter. Jesus assisted him in his little workshop. Thus he lived in the lovely company of Jesus and Mary until the Lord called him to himself, when he quietly breathed his last in the arms of Jesus and Mary. On this account we call upon St. Joseph to obtain for us the grace of a blessed and happy death.

We should have recourse to St. Joseph in all our dangers and necessities. We have many sorrows and trials weighing upon us, and numberless are the dangers before us. Sadness, toil, temptation, pain, sickness, persecution and sin, too, with its unhappy consequences; these all hang upon our weary steps. But let us not lose courage. Let us go to Joseph and he will obtain consolation for us in life and in death.

MY CRUCIFIX.

A little Metal Crucifix
As plain as it can be,
But only God in Heaven knows
How dear it is to me.

I have it always with me,
In every step I take,
At evening when I slumber,
At morning when I wake.

In bright or cloudy weather,
In sunshine or in rain,
In happiness or in sorrow,
In pleasure or in pain.

It helps me in my struggles,
It reproves me when I sin;
Its look of gentle patience
Rebukes the life within.

In days of pain and anguish,
The greatest help I knew,
Was to hold that Crucifix
Until I calmer grew.

And looking on that Figure,
Which hung in patience there
I saw the dreadful torture
Which He in love did bear.

His feat are nailed together,
His loving Arms outspread,
And blood is dropping slowly,
Down from His thorn-crowned head.

And how could I then murmur,
Or bitterly complain,
When love for me induced Him
To undergo such pain?

So when the time approaches
That I will have to die,
I hope that little Crucifix
Will close beside me lie.

That the Holy Name of Jesus
May be the last I say,
And kissing that dear Crucifix
My soul may pass away.

—Anon.

The things that make life
Bright are the joys we share
With others and the wrongs we
Try to right.

ST. VICTOR'S SPARROW.

It is related of St. Victor that he was one of the Saints most noted for training the sparrows. Among all the birds which we know there are some that can speak, sing and imitate other characteristics of men. The Saint dwelt as a hermit in a small cabin in the desert devoting his days to the Lord. One day while sitting near a window in his cell, he beheld a sparrow above. For awhile he gazed intently upon the creature and soon began taming it. Each morning brought the bird to the entrance of the cell. On a few occasions as the Saint was humbly bent in prayer, he joyfully exclaimed "Ave Maria." Soon after a voice above the cabin was heard to repeat this salutation. Not knowing who it was nor whence it came, St. Victor was seized with the happy thought that the angels themselves were giving answer to his prayer. Day after day the same sweet voice could be distinctly heard until one day he resolved to assure himself of the visitor. Going out he beheld with surprise the sparrow that he had tamed sweetly chirping the beautiful words "Ave Maria." Now it came to pass that one pleasant afternoon as he was taking a stroll through his garden he saw a large hawk with a distinctive round neck, flapping its wings in the air as much as to say that in a short while he would have his prey. Mercilessly did the hawk chase the sparrow and was ready at any moment to seize its victim. The helpless little sparrow cried "Ave Maria." At first it seemed very queer to the hawk, but after fruitless attempts it soon repressed its chase. Then the sparrow slowly descended and gently rested itself upon the shoulder of the hermit.

Do it! Why surely, now you
are through. —Selected.

EVENING BELLS.

Those evening bells! those evening bells!
How many a tale their music tells
Of youth, and home, and that sweet time,
When last I heard their soothing chime!
—Moore.

Not the general.

A little fellow was learning
from his aunt about Grant, Lee
and other famous leaders of
the Civil War.
"Is that the same Grant we
pray to in church?" he inquired innocently.
"Pray to in church? You
are mistaken, dear," said the aunt.

"No, I'm not," he insisted,
"for we always say: 'Grant, we
beseech Thee to hear us.'"
—Boston Transcript.

Try again.

If at first you don't succeed,
Don't sit down and cry;
Just sit up and look around
And find the reason why.
No use to sulk and cry,
But wear a grin,
And wade right in,
And have another try.

Mal de Mer.

An American soldier was
dreadfully seasick as he went

ner of the street is a majestic
palace, a store house or sheltering
place where the inhabitants
store away the goods for the
winter, because according to
the law of the town, during
the winter the inhabitants remain
indoor. This vast tribe has
in its midst a queen who works
just as zealously and diligently
as the others.

The above is a short description
of the bee-hive, which is very
densely populated. The street
and the walls are the honey-combs,
which the bees have built during
the summer when from the early
morning until the late evening
they were laboriously drawing
the honey and nectar from the
flowers. In this large house
they have stored it away. Now
it is winter and they are resting.
The house is a hive which is
made of bee-wax and other
dissolved materials. It contains
no holes, but one small door.
The queen is the guardian of
this vast multitude and the
protector of the young ones.

TEN LITTLE DUTIES.

Ten little duties! Does no
good to whine;
Skip about and do one, then
there are nine.

Nine little duties! It never
pays to wait;
Do one quick, and—presto!
—there are only eight.

Eight little duties; might
have been eleven,
One done in no time, now
they're only seven.

Seven little duties; 'tisn't
such a fix;
Do one more, and—bless
me!—there are only six.

Six little duties; sure as I'm
alive!
Never mind, one's over; now
there are only five.

Five little duties, knocking
at your door!
Leave one off to Doneland,
that leaves only four.

Four little duties, plain as
plain can be!
Can't be shirked Jone's over—
leaving only three.

Three little duties; like a
soldier true,
Meet them and vanquish
one;—then there'll be but two.

Two little duties between
you and fun;
In just a minute longer
there'll be only one.

One little duty; now, what
will you do?
Do it! Why surely, now you
are through. —Selected.

EVENING BELLS.

Those evening bells! those evening bells!
How many a tale their music tells
Of youth, and home, and that sweet time,
When last I heard their soothing chime!
—Moore.

Not the general.

A little fellow was learning
from his aunt about Grant, Lee
and other famous leaders of
the Civil War.
"Is that the same Grant we
pray to in church?" he inquired innocently.
"Pray to in church? You
are mistaken, dear," said the aunt.

"No, I'm not," he insisted,
"for we always say: 'Grant, we
beseech Thee to hear us.'"
—Boston Transcript.

Try again.

If at first you don't succeed,
Don't sit down and cry;
Just sit up and look around
And find the reason why.
No use to sulk and cry,
But wear a grin,
And wade right in,
And have another try.

Mal de Mer.

An American soldier was
dreadfully seasick as he went

ashore.
"Can't you keep anything on
your stomach, George?" asked
a friend.

"Only my hands, John, only
my hands," came the reply.

Fat Girl—"I have an appetite
like a canary."

Thin Girl—"Yes, you have!
You eat a peck at a time."

"Are you the proprietor of
this restaurant?"

"Yes, sir."

"Then, please provide me, as
quickly as possible with pen
ink, paper and two people as
witnesses."

"No, thank you; but I ordered
my dinner twenty-seven
minutes ago, and I think it
would be advisable to make
my will before I starve to
death."

Mistress: "Why are you
sitting in the chair reading,
when I sent you to dust the
room?"

Servant: "Oh, madam, I
failed to find the duster, so I
am dusting the chairs by sitting
on each of them in turn."

Wife (at 2 a. m.): "Wake
up, John, wake up! There's a
burglar in the next room."

Husband (sleepily): "Well,
I've no revolver. You go in
and look daggers at him."

Master (in geography lesson)—
"Now, John, tell me
how you would go to New-
foundland?"

Pupil—"I should first go to
Liverpool."

Master—"Yes, and then?"

Pupil—"Then I should get
on board a ship; and then—
then I should ask the captain,
who, of course, knows the way
better than me."

Grocer—"Yes, eggs are 90
cents a dozen."

Patron—"I thought only
geese laid golden eggs."

"Please ma'am, give a poor
blind man a dime."

"Why, you're only blind in
one eye!"

"Well, make it a nickel,
then." —Exchange.

Maud—"What happened
when your father told your
fiance he ought to put some-
thing aside for a rainy day?"

Louis—"A little later Dad
missed his raincoat."

—Exchange.

Each of the twelve months
of the year is dedicated in a
special manner:

January, is the month of the
Holy Childhood of Jesus.

February, is the month of
the Holy Passion.

March, is the month of special
devotion to St. Joseph.

April, the month of the Resurrection.

May, the month of the Blessed Virgin Mary.

June, the month of the Most Sacred Heart of Jesus.

July, the month of the Precious Blood.

August, the month of the Heart of Mary.

September, the month of the Holy Name of Mary and of the Seven Dolors.

October, the month of the Holy Guardian Angels and of the Holy Rosary.

November, devoted to the Suffering Souls in Purgatory.

December, the month of the Nativity of our Lord.

NOBLE EXAMPLE.

Not long ago a hardworking
man came to a Jesuit residence
and asked to see one of the
Fathers.

"I have here a box of coins,
Father," he said, "which I
have filled by dropping in one
from time to time, when I gave
up a show or a cigar or some
little thing I might have grant-

ed myself, but could well do
without. I want to give this
box to the foreign missions."

"Oh," said the priest, when
he felt the weight of the box,
"you can't afford to give away
so much money."

"Yes, indeed, Father! I get
along fairly well and this box
means extra things that I have
not missed so very much and I
am glad to be able to contribute
something to help the missionaries.
It is an act of gratitude for the gift of faith."

"God will surely reward
you," was the priest's answer.

The coins in that box
amounted to \$140. What a
noble example for our Catholic
young men and women, many
of whom squander large sums
of money on foolish amusements!
Every Catholic family
should have on the mantel-
piece such a self-denial box
into which the members of the
family might put their offerings
for the spread of Christ's
Kingdom on earth.

Almanac of the Sacred Heart.

Captive Birds.

Teacher (to class in natural
history)—"What kind of birds
are frequently kept in captivity?"

Tommy—"Jail birds!"

Mary—"Half a dozen doctors
have given Mable up!"

Carry—"Really! What is
wrong with her?"

"She simply won't pay their
bills."

LENT.

Thou loving Maker of man-
kind,

Before thy throne we pray
and weep;

Oh, strengthen us with grace
divine,

Duly this sacred Lent to
keep.

Searcher of hearts, thou dost
our ills

Discern, and all our weak-
ness know;

Again to thee with tears we
turn;

Again to us thy mercy show.

Much have we sinn'd; but we
confess

Our guilt, and all our faults
deprecate;

Oh, for the praise of thy great
name,

Our fainting souls to health
restore.

And grant us, while by fasts
we strive

This mortal body to control,
To fast from all the food of sin,

And so to purify the soul.

Hear us, O Trinity thrice blest;
Sole Unity, to thee we cry;

Vouchsafe us from these fasts
below

To reap immortal fruit on
high.

CORRESPONDENCE.

Dear Editor of the "Little Angel":

I am a member of the Juvenile Department of the G. C. S. C. U. I let you know how I am here in the country. I am O. K. and I am going to school every day. I would like to go to a Catholic school, but I cannot go here. We just have one priest in the whole county and he comes here a few times in the summer. So far we had nice weather, but now it started cold. I can hardly wait till the "Angel" comes. I hope some other boys and girls will write some in too. I am in the fifth grade. I made my

first Holy Communion and my Confirmation last year.

Mary Jerman,
Mill Iron, Mont.

Dear Mary: Write again. I see you are far away. Just be a good girl. No matter where we are, as long as we try our best, there is no danger. I am only sorry that you have no chance to speak our own language. I am your editor.

WORDS OF WISE MEN.

They never fail who die in a great cause.

A healthy body assures a healthy mind.

A gentleman is one who is gentle, not one who wears fine clothes.

Brain Teasers

I. SPENDING MONEY.

A farmer came to town and at the first store, he spent half of his money and half a cent more. At the second store he visited he spent half of what he then had and half a cent more. At the third store he visited, he spent half of what he had and half a cent more. At the fourth store he spent half of what he then had and half a cent more, and had no money left. How much had he in the first place?

II. BUYING STOCK.

A man spends \$100 in the purchase of stock, buying 100 animals. He pays \$10 for cows; \$3 for hogs and 50 cents for chickens. How many of each did he buy?

III. THE COURIER PROBLEM.

A column of troops twenty-five miles long are on a march. The courier at the rear of the line is ordering to deliver a dispatch at the head of the column and return to the rear. He does so and joins the rear at the point where the head of the column was when he started. How far did he travel?

ANSWERS:

To brain Teasers published in February issue:

I. City Hall Teaser

There were: 12 cops in front, 8 cops in rear, 6 on east side, 4 on west side, 60 on inside, 10 in the bodyguard. Making a total of 100 placed to resist the Bolsheviks if they attempted to start anything.

The above Teaser was solved alone by Miss Mary Gottlieb of Chicago, Ill., with the following remarks: I am a little girl, ten years old. I am in the 5th Grade of St. Stephen's School. There are five of us children in the family. We all belong to the K. S. K. Jednota.

II. Square Teaser.

Spaces to be filled in with the following numbers so that when they are added up lengthwise or sideways or diagonally they do equal the sum of 15.

8	1	6
3	5	7
4	9	2

Solved by:

Alice Anzelc, Anna Anicic, Lovro Verbois, Frank Kalic, Mildred Bencina, Annie Vogrin, Mary F. Jerman.

Mail your answer and any new "teaser" on your mind to the Editor of "Little Angel," 395 So. 2nd St., Steelton, Pa.

IZPRAŠEVANJE VESTI.

(Dalje iz tretje strani)

kradel?" sem vprašal Podlogarja. Tedaj pa je ta grdo pogledal, nastavlil roko in dejal: "Ti bom tako prisilil!"

Opazil sem, da se je čutil Podlogar užaljenega, od svojega spovednega pomočnika užaljenega. To se mi je zdelo nezaslišano, pa uvidel sem, da s strogostjo nič ne opravi, zato sem kar tako omenil:

"I, jaz na primer sem jabolka kradel." Tedaj se je Podlogar pomiril. "Oh," je dejal, "jabolka sem seveda kradel. Pa še koliko!"

"In gnjat sem narezaval," sem nadaljeval.

"Pri nas nimamo gnjati," je dejal Podlogar.

Torej je bil pravno boljši. Ob poltrih avta izpraševanjem vesti končala. Vse, česar se je čutil Podlogar krivega, sem z velikimi črkami lepo na listek izpisal, mu predal ta seznam in rekel:

"To so tvoji grehi. Te moraš v spovednici prebrati. Potem bo vse v redu."

Podlogar je pokimal. "Zahvaljen," ni rekel. To bi mu bilo preneumno. Kmalu nato so prišli še drugi in ob treh tudi gospod katehet, ki si je nadel vijoličasto stolo in sedel v spovednico.

Brez pobožnosti rečem: to je bila ena najmočnejših ur mojega življenja. Zavest, da moram dati račun o svojem mišljenju in delovanju, se je globoko vstila v mojem srcu.

Otrok za otrokom je stopal k tihi spovednici in se kmalu vračal s tajno srečo v očeh. Bil sem pri prvih in bi iz cerkve lahko odšel. Pa sem ostal. Podlogar, ta akrobatski vestnik, se ni prišla na vrsto. Glej ga, postavil se je prav na zadnje mesto, ubogi cestinar. Sedel sem tako, da sem lahko videl spovednico. Slednjič je vendar prišel Podlogar na vrsto. Videl je, da se na vrsto pripravi, s desnice pa si je nekajkrat pogledal zamrznene lase.

Tako, zdaj kleči. Zdaj je prišel brati svoje grehe. Toda kaj je to? Duhovnik se je obrnil k njemu, mu prigovarja in moj seznanek grehov frči polahko na tla. O, nič dobrega nisem slutil. Potil sem se; pri Podlogarjevi spovedi sem prestal mnogo več strahu kot pri svoji. Videl sem, da katehet s Podlogarjem kar naprej govori. Kaj naj to pomeni? Slednjič—zdaj bo končno. Katehet se vzhvaja na sedežu, sname baret z glave, pričenja govoriti odvezo. Tedaj nenadno—jo Podlogar ubere. Na vsak način je mislil, da je svojo pokoro že slisal in zdaj lahko gre. Trpel sem nepopisno. Katehet je prišel iz spovednice in potegnil ubeglega Podlogarja nazaj. Še enkrat ga dolgo pogovarja in nazadnje kleči Podlogar kakor jagnje, medtem ko moli katehet z dvignjeno roko nad njim. "Ego te absolvo."

Šli smo domov. Podlogar se mi je pridružil. Dejal nisem nič. Pa prišel je sam od sebe. Listka, ki sem mu ga napisal, ni znal brati. Tedaj mu je rekel katehet: "Glej, moj dragi, sedem let si hodil v šolo in še brati ne znaš, kar si sam napisal."

"In," je odgovoril Podlogar, ki je v nekaterih točkah zelo držal na čast, "to vendar ni šola. Tedaj sem rekel: 'Saj tega nisem jaz napisal, to je napisal Mežnarjev Pavle!'"

Nato vprašanje in odgovor in odgovor in moj lepo spacificirani seznamek grehov je frčal na tla—gospod katehet je Podlogarja sam izprašal.

Bolje je to opravil kot jaz; ali še danes rad mislim na uro, ko sem v večernem žarenju lepega pomladanskega dne stopal v globokem srcnem miru s

Podlogarjevim Tonetom po čisti moje rodne vasi, in veselil se, kadar pridem domov in vidim Podlogarja, ubogega, pa do dna poštenega moža iti s svojo kopico zalih otrok v cerkev, v isto cerkev kakor nekdanj.

Štiri leta v ruskem ujetništvu.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

Spoznana zmota. Važno posvetovanje. Pešpot v Petihatkov. Begunci. Gneča na vlaku.

Med tem, ko sem se na onem kolodvoru okrepčal s toplo vodo, prihitel k nam Srb Nikola, ter ves razburjen pripoveduje, da smo se nocojšnjo noč vozili po napačni železnici.

"Kako to?" so pričeli naši ljudje vsestransko povpraševati.

"Oh, kako to? Ta železnica ni prava; vlaki vozijo samo do tukaj in ne dalje. Oh, da sem se tako zmotil," tarna Nikola.

"Hm, če ne veš za gotovo, čemu nas potem vodiš tako za nos?" se oglasi eden iz gruč, jezeč se na Nikolo. "Kaj naj pa zdaj napravimo?"

Nikola veli: "Nazaj se peljimo na Vrhovce, da pridemo zopet na pravo železnico!"

Jaz sem ves čas med tem pripovedovanjem molčal ter mirno pil "kipjatok," razburljiva novica Nikole me ni niti najmanj vznemirila. Čemu? Saj sem že prej vedel, da dalje ne bomo dospeli kot do Milaradovke.

Z navetom Nikole, da se peljemo nazaj na Vrhovce, je bila večina tovarišev zadovoljna; vsi so odobravalni njegov načrt, toda jaz, da bi šel spet v Vrhovce? Nikdar in nikoli ne, četudi mi je treba napraviti še tak ovinek, ali pa iti še tako daleč peš in sam; na Vrhovce ne grem več v nevarnost, to je kot amen v očenašu.

Ko so se tovariši nekoliko posvetovali, so zatem takoj odšli nazaj k vlaku ter pojasnili strojevodji, da so zašli na napačno pot, pri tem so ga tudi vprašali, kdaj odpelje vlak nazaj na Vrhovce. Strojvodja, dober in prevdaren mož jim pove, da pojde vlak nazaj čez kake štiri ure ter da se lahko zopet peljejo nazaj z njim. Nasvetoval je pa tudi, da bi bilo za nas bolje, ako gremo peš iz Milaradovke v Petihatkov, ki je na isti progi kot Vrhovci, od tu do Petihatkov je nekako 30 verst (km) in da to pot lahko še danes prehodimo; v Petihatkovem bomo dobili veliko lažje vlak kot pa na Vrhovcih.

Moji tovariši so se v večini izrazili, da se peljejo nazaj na Vrhovce, le malo jih je bilo za pešpot na Petihatkov. Med tem je nastalo med njimi še enkrat splošno izpraševanje, kam bi se podali?

"Nazaj se peljimo. Kdo bo vedno hodil peš," so menili prvi; drugi pa so bili za pešpot proti Petihatkovem. Jaz, ki sem ves čas molčal in jih poslušal, sem slednjič le pri tem pregovarjanju posegel vmes rekoč:

"Veste, po mojem mnenju je najboljša, da gremo peš na Petihatkov, to pot še danes lahko prehodimo, da dospemo zvečer na cilj. In če dobimo tam vlak, gremo nocoj že lahko naprej. Čemu bi se vračali nazaj na Vrhovce, ker ni druge železniške zveze; čez Petihatkov moramo že itak iti, čemu torej delati nepotrebne ovinke?"

"Da, peš bomo hodili, ko se lahko peljemo," se oglasi Nikola in še par drugih. "Mi smo zelo utrujeni."

"Res, zelo smo utrujeni," jim velim jaz, "tudi meni se ne ljubi hoditi peš; vendar nam ne kaže drugega, da se napotimo proti Petihatkovem; Vrhovci so morda že od boljše-pikov zasedeni. Koliko sitno-

sti bi imeli zopet tam pri pregledovanju naših potnih listov, šikaniranja in drugih neprilic. Če pa gremo peš na Petihatkov, smo zvečer že lahko tam. Jaz grem tja, vi se pa lahko peljete nazaj na Vrhovce, če že ravno hočete, toda brez mene."

Tovariši so me pri tem osuplo pogledali mence, da naj se sam ne podam na tako dolgo pot.

"Meni je vseeno, če grem tudi sam, zgubil se ne bom," sem jim odgovoril. Seveda moji sopotniki niti slutiti niso, zakaj jaz nocoj iti nazaj na Vrhovce. Ko me je Nikola ponovno silil, naj grem z njimi nazaj, sem jaz pograbil potno palico ter jo krenil na cesto; nekaj tovarišev mi je takoj sledilo, prepričani, da je moj potni načrt boljši in pravi. Tem so pričeli slediti še drugi in skupina z Nikolo na čelu se je vedno bolj manjšala, dokler se končno niso še oni za nami spustili; nazaj na Vrhovce se ni nihče peljal; na ta način sem jaz potegnil za seboj celo skupino.

Dan je bil še dokaj lep, mraz za ni bilo hudega; tudi burja nam ni nič nagajala. Naglih korakov smo go razzili po še precej lepi poti, vodeči v Petihatkov. Okrog 9. ure dopoldne dne dospeli smo že do prvega sela, kjer smo se raztresli po hišah proseči kruha, ker smo bili zelo lačni. Ondotni vaščani so se po večini zelo radi ozvali naši prošnji in nam dali živeža, če so le mogli. V neki hiši smo dobili jaz in par drugih tovarišev zelo okusnih "piroškov," da sem si z njimi do dobra žolodec okrepčal. Zatem smo jo pa zopet rinili naprej, drug za drugim, kot ribniška "vočecet." Nekako okrog poldne smo dospeli v drugo selo; tudi tam smo po beraškem receptu romali od hiše do hiše ter trkali na srca dobrih ljudi, da so nam dali kruha. Ni prijeten tak posel, vendar morali smo, če smo hoteli dobiti kaj za pod zob. Na takem potu se mora človek vsemu privaditi; utrujenosti, miraz, lakote, žeje in beračenja.

Ko smo si nekoliko zopet privežali dušo z naprošenim kruhom, smo jo zatem še urneje ubrali proti cilju. Rano popoldne smo zagledali Petihatkov, dasi je bilo še precej daleč do njega. O, saj bomo kmalu tam, so vzkliznili toda zelo nam je še precej časa, predno smo prišli do železniškega tira ter jo tako krenili naravnost na kolodvor Petihatkov; še dokaj zgodaj smo dospeli tja.

Na kolodvoru je bilo veliko ljudstva, ki je čakalo na vlak in sicer nekateri že po več dni, med temi je bilo največ beguncev iz Galicije, ki so vsled vojske zbežali na Rusko. Seboj so nosili velike cule z obleko, živem in drugo ropotijo. Mnogo jih je tarnalo vsled nestrojnega čakanja in nazadnje morda še vsi ne bodo mogli iti na vlak vsled prevelike gneče ljudstva in premalo prostora.

Da bi mi zvedeli, kdaj odhaja prvi vlak, sem vprašal nekoga železniškega uradnika za pojasnilo, toda mož ni vedel ničesar ali mi pa nalašč ni hotel povedati. Gledal sem na vse strani, če se kje morda ne pripravlja kak vlak; toda zaman. Nič ni kazalo. Po progi sta sem in tja vozili dve lokomotivi, vagoni pa so stali raztreseni naokrog po stranskih tirih. Res, vsepovad so enako slabe razmere glede vlakov; vendar tukaj v Petihatkovem ni bilo nobenega strahu pred vojaštvom razven par mož, ki so opravljali službo stražnikov.

Ko ogledujem in povprašujem glede vlaka, zagledam lokomotivo z dvema tovornima vozovoma, ki je prisopihala pred kolodvor in se ondi ustavila. To videnje sem vprašal nekoga železniškega uslužbenca, kam pelje ta vlak; toda nič mi

ni hotel povedati, če pelje vlak proti Kijevu ali ne. Dobro, nič ne bom izpraševal; vlak je obrnjen v pravo smer proti zahodu. Morda pojde res proti Kijevu?

Po kratkem premišljevanju se odločim, da grem kar na vlak; med tem je pa tudi že čakajoče ljudstvo navadilo pred stoječi vlak. Tako, zdaj pa le naglo, si mislim, ko sem videl velik naval ljudstva. Ako se pravočasno ne požurim, bom moral ostati v Petihatkovem, tega pa nikakor nečem. Vsi ljudje itak ne bodo mogli na vlak; več kot polovico jih bo primoranih ostati na kolodvoru, ter čakati na drug vlak, ki pa bogve kdaj bo šel zopet; zato rej hajd na vlak, naj velja kar hoče!

Ljudstvo se je drenjalo in suvalo, kajti vsak je hotel iti na vlak. Jaz, stoječ prav blizu vlaka in uvidevši, kakšna gneča da je, sem se tudi bal, da me izpodrinejo ali pa raztrgajo; valed tega sem se tudi poskušil sila; krepko sem suval s komolci na desno in levo ter sem dospel naglo pred vrata tovornega vagona, ki so bila k sreči na stečaj odprta; zagrabil sem za železje pri vagonu ter se ročno zavihel na vlak.

"Hvala Bogu, samo da sem na vlak," sem vzdihnil ves zasopel. Pa tudi moji tovariši niso hoteli ostati v Petihatkovem. Ko so opazili mene, da sem skočil proti vlaku, so bili prepričani, da jaz za gotovo vem, da gre ta vlak v pravo smer; zato so navadili za mano, da pridejo na vlak. Iz vagona sem gledal, kako se drenjajo in sujejo drug drugega v veliki gneči. Nikola je dospel že tik vagona, toda v takem drenju, da si ni mogel sam dosti pomagati, kajti ljudje so vedno hujše pritiskali proti vlaku.

"Hej brate, daj mi roko, pomagaj mi," kliče Nikola proti meni. Zavedajoč se, da je bil ravno Nikola povod temu, da sem ušel iz pasti na Vrhovcih, sem mu hotel tudi jaz povrniti to zaslugi; krepko sem se prijel z levico ob vrata vagona, sklonil se doli, podal Nikoli desnico in ga potegnil v vagon. Zdaj so pričeli stegovati roke še drugi tovariši, enako tudi begunci, da jim pomagam. Najprvo sem pomagal tovarišem, zatem pa še beguncem. Vagon se je hitro polnil, ter je bil tako nabit z ljudmi, kot žveplenke v škafliji; vsak je skušal priti na vlak; več kot polovica potnikov je morala ostati na kolodvoru, ker ni bilo prostora na istem vlaku.

(Dalje sledi)

JOS. KLEPEC

Insurance, Real Estate, Loans.
215 N. Chicago St. (Nad Woolworth
5 & 10c Prodajalno Phone 5768.

JOLIET, ILL.

Isplačala se vam bo, če mene
vprašate za ceno, predno zavarujete
svojo hišo, ali pohištvo. Na prodaj ve-
liš in lot na zapadni in vzhodni strani
mesta.

HARMONIKE

V vašo lastno korist bo, da pi-
šete meni po cenik priložen se
odločite kupiti harmoniko. Moja
izdelovalnica harmonik je prva
in najstarejša slovenska izdelo-
valnica harmonik v Ameriki.
Jaz vas bom postregel v popolno
zadovoljnost, kakor že na stoti-
ce drugih.

Od naših rojakov dobivam
vedno pisma, ki so kupili harmo-
niko pri raznih agentih in so bili
zelo slabo postreženi; mene pro-
sijo, da naj jim jaz one harmo-
nike popravim. Agent ne zna
harmonik popravljati in večkrat
še ne zna, kaj pošlje naročniku.

Jaz sem v tej stvari že več let,
vsihi čenar imam veliko izkuš-
nje, da vam naredim najlepšo in
najboljšo harmoniko. Zato dobi-
vam vedno dosti originalnih pi-
sem iz cele Amerike.

Imam v zalogi harmonike vseh
vrst, kakor tudi prodajam raz-
novrstne druge instrumente.
Pišite po cenik.

ANTON MERVAR
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

SEVEROVA ZOHAVILA VZORUJEJO
ČERAVJE V DRUŽINAH

Za srbeči kožu-
ralite

SEVERA'S
ESKO

Kožnopljučno mazilo
Priporočljivo za odpono-
pri zdravljenju srbečice
in raznih kožnih bolezni.

CENA 50c

Vprašajte pri vsaki lekarni.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

VABILO DRUŽBE SV. MO-
HORJA ZA L. 1925.

Družba sv. Mohorja izda za
l. 1925 sledeče knjige: 1. Ko-
ledar za leto 1925. 2. Življe-
nje svetnikov 5 zvezek. 3. Slo-
venske večernice, 77. zvezek.
4. Travnistvo ali kako drugo
koristno knjigo. Udnina za te
štiri knjige znaša en dolar.
Kdor želi imeti še lepo vezan
molitvenik, "Trije temeljni na-
uki," doplača 45c. Čas za
zlaganje je do sredi marca, a
se bodo udje s posebnim dovo-
ljenjem družbe sprejemali do
koncem marca. Imena teh pri-
glašenec pridejo tudi v druž-
bin koledar.

Zglasite se takoj pri zastop-
niku družbe sv. Mohorja v
Ameriki: Rev. J. M. Trunk,
P. O. Berwick, North Dakota.
Za Cleveland, Ohio, spreje-
ma ude (naročnino) tudi u-
pravništvo "Glasila" K. S. K.
Jednote, na 6117 St. Clair Ave.
V upravništvu "Glasila" K.
S. K. Jednote je tudi še nekaj
iztisov družbenih knjig za le-
tošnje leto 1924. Cena je z
vezanem molitvenikom vred
\$1.30.

Za denar oziroma za knjige
jamči družbin zastopnik oseb-
no. Knjige se bodo razpošilja-
le koncem leta. Ako bi prišlo
kaj vmes, se vsakemu vrne de-
nar. Kdor podpira Družbo sv.
Mohorja, podpira tudi koroške
Slovence.

KJE JE

moj ujec Dane Badovinac, ki
je baje svoje ime premenil na
Dan Donell. Živi nekje na far-
mi v Helena, Mont., star je o-
krog 65 let.

Prosim vsakega člana K. S.
K. Jednote, ki morda zna za
njegov naslov, da mi ga nazna-
ni; vse tozadevne stroške sem
pri volji poravnati. Zato vam
bom zelo hvaležen. Če je pa
morda dotičnik sam član K. S.
K. Jednote, naj se mi narav-
nost javi.

Jaz sem član K. S. K. Jedno-
te, Hrvatske Zajednice, Ill. in
N. H. Z. Vse te člane prosim,
da naj mi blagovolijo naznaniti
naslov mojega ujca, če jim je
znan.

Dane Badovinac,
324 W. Poplar St.,
Chisholm, Minn.
(Adv. No. 9, 10, 11)

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedline dišave,
Knapovo lečmenovo kavo in
importirana domača zdravila,
katera priporoča Mgr. Knajp
v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK
Pišite po brezplačni cenik, v
katerem je nakratko opisana
vsaka rastlina za kaj se rabl.
Brinjeve jagode, vrba 130 fun-
tov \$6.50
Malo črno grozdje, baksa 50 fu-
tov \$6.50
Muškatel grozdje, baksa 50 fun-
tov \$5.25
Ekspresni ni vračunjen.

SEMENA.
V zalogi imam najboljša in
zanesljiva poljska, vrtna in
cvetlična semena.
Pišite po brezplačni cenik.
Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772. City Hall Sta.
New York, N. Y.

Lično in poceni!

Cenjena društva, trgovci in posamezniki, kadar potrebu-
jete kakoršnekolik vrste tiskovine, obrnite se vselej na najve-
čje slovensko unijako tiskarno v Ameriki

"AMERIŠKA DOMOVINA"

6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

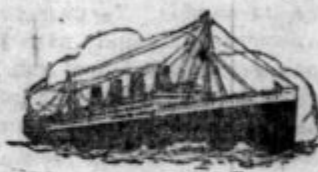
Pri nas ste sigurni, da dobite jako lične tiskovine, po niž-
jih cenah kot drugje ter točno postrežbo. V naši tiskarni se
tiska "Glasilo K. S. K. Jednote".

M. Gregorich,

505 Elm Street CALUMET, MICH.

POPRAVLJAM po nizki ceni KLAVIRJE (PIANO),
vsakovrstne gramofone, harmonije in crkvene
orglje.

Za naklonjenost in naročila se toplo priporočam.
SVOJI K SVOJIM!

Ako ste tudi Vi

med onimi rojaki, ki so namenjeni v stari kraj na pomlad, je v
vaš korist, da pisete naši tiskarni za pojasnila in ji poverite vse
tozadevne posle. To bo za vas pomenilo najboljšo postrežbo, za-
radi katere je naša tiskarna splošno znana in priporočalno imejte
to na umu!

RAVNO TAKO JE V VAŠO KORIST, ako nam poverite vse po-
sle, ki so v zvezi z dobavo vaših sorodnikov in prijateljev iz sta-
rega kraja. Naša tiskarna vam bo izdelala potrebno izjavo
(affidavite), poslala karto, nudila pomoč ob prihodu v New
York itd., kakor je to stonila že za številne druge rojake, od ka-
terih so se mnogi javno zahvalili za točno postrežbo!

POŠILJANJE DENARJA.

Naša banka ima svoje lastne zveze z pošto in zanesljivimi banka-
mi v stariem kraju in naše pošiljave so dostavljene prejemniku
na dom, ali zadnjo pošto brez vsakega odlika. Naše cene so ved-
no med najnižjimi.

Vse pošiljave se nakazuje po cenah onega dne, ko mi sprejmemo
denar.

Denar pošiljamo ali po pošti, ali potom brzojavnega pisma, ali pa
direktno brzojavno.

Mi pošiljamo denarje v Jugoslavijo in druge dežele po pošti in
brzojavno.

Za obilna naročila se vam priporoča

SLOVENSKA BANKA

Zakrajšek & Češark,

70 - 9th Ave.
New York, N. Y.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Največja banka v Illinoisu
izven mesta Chicago.

Naš denarni zavod The First Na-
tional Bank of Joliet je največja
banka v državi Illinois izven mesta
Chicago. Ko Vas na to dejstvo
opozarjamo, smo uverjeni, da bo jolietško
ljudstvo z nami vred ponosno na ta naš
uspeh.

Če se niste v nikaki zvezi z nami, otvo-
rite pri nas kak račun in napredujte z nami.
Vaši računi, veliki ali majhni, so pri nas
vedno dobrodošli.

Premoženje te banke znaša \$12,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Za srečo!

POVEST.

Spisal
FR. MALOGRAJSKI

(Nadaljevanje)

Zavedal se je, da ni nobene- ga tu, ki bi nezgodo prenašal tako ravnodušno, kakor on, in vsled tega je čutil nekak po- nos v svojem srcu. Imel je ce- lo toliko moči v sebi, da se je začel norčevati. Obrne se k Tončku ter mu reče:

"Vidiš, Tonček, zdaj zaigraj kako okroglo, zdaj. Na podu ali v gostilni, kjer je dosti pro- stora, pleše vsak lahko, a ple- sati tu, kjer smo natlačeni bolj, kakor ljudje, pri polnočni ma- ši na sveti večer, to bi veljalo kaj. Igraj, Tonček, igray."

Tonček odpre nekoliko oči v znamenje, da še živi, a ne re- če ničesar. Bil je že preslab, da bi bil kaj izpregovoril. Jeden za drugim so omedlevali. Čim dalje čudnejši in obup- nejši glasovi so se čuli, in zdaj so tu, zdaj tam odpovedale ko- mu moči, da je obnemogel ob- visel med drugimi. Tudi Fran- ce je čutil, da se ne bo mogel držati več dolgo po koncu. Ker je bil mlad in krepak, se je še precej uspešno boril s slabost- jo, toda trajno to ni šlo. Videl je, da morajo umreti tu vsi, če se jih kmalu kdo ne usmili. Ko bi bil imel le toliko prostora, da bi se bil mogel zaleteti v vso težo svojega života in vrata. Ne bi bil odjenjal, dokler bi se ne bila razletela. A kaj, ko ni bilo moči se ganiti. Vendar se pregnete še do vrat. Tam se vzpne po konci, zbere zadnje moči ter začne nabijati s pest- mi po durih.

Bodisi, da je pomagalo to, bodisi, da se jih je itak spom- nil kdo; ključ zaškrilje in vrata se odpro. To je France še čutil, a precej nato se stem- ni tudi njemu pred očmi. Omedlele reveže so z nosili potem na tak kraj, kjer so se mogli naučiti zopet zraka, to- da vsem ni bilo več pomagati. Ubogi Lukec se ni prebudil več. Tudi neki drugi že postaren mož, ki je bil doma na Hrvat- ski, ki je bil nekje, si ni opomogel, temveč je umrl nekoliko ur po- tistem. Drugi so se vzdramili, nekateri prej, nekateri pozne- je. Toda prestane groze se ni- so mogli iznebiti tako kmalu. Mici se je srce krtilo od ža- losti, ko je držala v naročju svoje mrtvo dete. Kako se je revček veselil, da bi videl svojega očeta, katerega je komaj poznal, pa je moral ra- di surovosti in neusmiljenosti človeške izdihniti svojo mlado dušo.

Se hujša bolelost pa je prešini- materino srce, ko so stopili k njej ter zahtevali od nje mrtvo truplo ljubljene sinčka. O- nega moža, ki je bil tudi umrl, so bili že spustili v morje, zdaj so hoteli pa še Lukca izročiti nemirnim morskim valovom in, kar se je zdelo Mici še bolj grozno, nikdar sitim žolodcem morskih požeruhov.

Ce se je zmisli, da bode pogoltnila telo dragega deteta taka morska zverjad, se ji je hotelo zblesti v glavi.

"Ne, ne, ne dam ga," je vpi- la ter pehala od sebe ljudi, ki so ji hoteli iztrgati otroka iz naročja. "Ne dam ga ne, saj samo spi. Glejte ga, da samo spi."

In res je bilo videti, kakor bi deček spal, ko ji je ležal v naročju in ga je stiskala k sebi. Božala ga je po licu ter mu gla- dila lase. Oči je imel zaprte, a po obrazu mu je bil razlit sladki mir, prav kakor speče- mu otroku. Samo oglasil se ni revček, ko ga je mati klicala ter ga izkušala vzdramiti.

"Oh, raj spi, saj samo spi," je ponavljala uboga mati, toda njeni vzkliki niso pomagali nič. Dva možaka sta jo prišla, tret-

ji pa ji je iztrgal otroka iz na- ročja.

"Pomagajte, pomagajte," je prosila svoja brata in znanca, ali ti so uvideli, da se ne da storiti nič. Otrok je bil mrtev, in s seboj ga niso mogli voziti. Prosili so pač vsi vprek, da bi pustili otroka še nekoliko časa nesrečni materi, toda njih proš- nja ni izdala.

"Lukec, oj moj Lukec, ribe te bodo, ribe..." je vzkliknila z obupnim glasom še Mica, ko so zagnali truplo njenega otro- ka raz krov, a potem se je zgrudila v preveliki bolečini nezavestna na tla.

Vsem znancem so curkoma lile solze po licih, tako sta se jim smilila otrok in mati. Tra- jalo je dolgo, predno se je Mica zavedla. Potem pa je tarnala neprenehoma:

"Saj je samo spal... Saj je samo spal..."

To nesrečo je bila zakrivila samo neusmiljenost in brez- brižnost onih, katerim so se bi- li ubogi naselniki izročili na milost in nemilost. Pritoževa- nje ni imelo nikakega uspeha, in ko so se možki postavili ma- lo po robu, se jim je reklo, da jih na prvi postaji pomečejo z ladije ter prepuste lastni usodi, ako ne mirujejo.

Ni jim torej preostajalo dru- gega, nego da so utihili, a marsikdo izmed njih se je spom- njal pri tej priliki s srdom Komarja, ki jih je bil spravil v to stisko.

Ubogi potniki so se bili že hudo naveličali vožnje, ki je bila v vsakem oziru manj za- bavna, nego so pričakovali. Zapirali jih sicer niso več v one tesne prostore, a navzlic temu je vožnja jako mučna. Hrana, ki so jim jo dajali, je bila ko- maj užitna, in postelje tudi ni- so imeli, da bi se bili kdaj iz- počili do dobrega.

Bili so torej vsi jako zado- voljni, ko so čuli, da se vožnja bliža koncu.

Njih spremljevalec, ki je bil stopil na mesto agenta Maj- serja, in ki se je ves čas med vožnjo brgal le malo zanje, je bil hkrati prijaznejši z njimi.

Majser ga je bil moral na- tanko poučiti o tem, kaj name- ravajo, in po čem hrepene po- samezni izseljenci, kajti začel jim je govoriti zdaj o samih takih stvarih, ki so jih zapi- male.

"Tisti, ki bi radi obogateli na naglem, in ki bi radi iskali di- jamantov, bodo morali izstopi- ti v Bahiji (Bahji); drugi, ki si hočejo pridobiti zemlje, bodo šli pa še naprej," jim je pripo- vedoval. "Kakor sem slišal, nameravate nekateri iti v Pa- rano. Eh, lepa dežela ta Para- na, in prostora tam dovolj. Pridobite si lahko toliko zem- lje tam, da je še obdelati ne boste mogli vse."

Ko bi bili potniki pazili ne- koliko bolj, bili bi videli, kako zaničljiv smehljaj je igral njih spremljevalcu okrog usten, ko je govoril te besede. Toda bili so prelahkoverni, da bi bili su- mili kaj slabega ter se menili za take stvari. O Ameriki in posebej še o Braziliji so že čuli toliko čudovitih stvari, da se jim je vse to, kar jim je oblu- boval prej Majser in zdaj nje- gov namestnik, zdelo samo ob- sebi umevno, in da bi bili prej onemu rekli lažnik, ki bi bil trdil, da ni vse tako.

Kakor hitro so se bile obrnile izseljencem misli na to, kar so pričakovali o dBrazilji, poza- bili so dosedanje nezgode in slepo verjeli lažnim in dvo- umnim besedam svojega izpre- vodnika. Oživila je v njih zo-

pet ona nada, ki je bila povod, da so se bili odpravili z doma, nada, da jih čaka v tujem ne- znanem kraju sreča, blagosta- nje, in da se jim izpolnijo tam one želje, katere izpolniti jim ni mogla domovina.

(Dalje sledi)

CLANAK 56.

Materinska odgovornost. Tisoče otrok umre vsako leto valed zanemarjenosti. Bil bi lahko pri živ- ljenju še danes — zdravi in veseli — ako bi imeli pravo oskrbo. Kdo je te- mu kriv? Prav gotovo ne otrok. Torej odgovornost leži pri olih, katerih dol- nost je, da se vse mogoče stori — pred in po rojstvu — za varstvo — da se obvaruje življenje in zdravje rojenčka. Navadno se dolži mater za nepravil- no oskrbo otroka. Kterikrat zasluži ta ko kritiko, največkrat pa ne. Oče je mnogokrat ravno toliko kriv v dostih slučajih in je mogoče on sam odgo- ven za slabo stanje ali za smrt nje- vega otroka. Seir pa ni vprašanje kdo je kriv, otrok trpi vseeno. Ali sma- trate to pošteno za otroka? Ne, seve- da ne.

Torej iz same človekoljubnosti, bo- dite ljudje in dajte vašemu otroku vsaj priliko do življenja, da vzraste zdrav, vesel in da bo zmogel skrbeti za samega sebe in mogoče za nje- govo mater ali očeta kadar doraste. Za- pomnite si, da otrok ni imel najmanj- še besede pred prihodom na ta svet — vi ste povzročili njegovo rojstvo — tedaj dajte mu ugodno priliko za živ- ljenje.

Oskrba matere. Življenje, zdravje in normalni raz- voj otroka je veliko odvisno od zdrav- ja in oskrbe matere. Mati lahko po- kvari otroka za časa nosečnosti in onih devetih mesecih pred porodom, kakor devet mesecev po porodu. Dojenčkova

"Star sem že približno 60 let, pa se počutim mladega, kot bi imel samo 30 let. Jaz vsem vsak teden enkrat ali dvakrat skodelico Bolgarskega čaja, ki me drži zdravega, modrega in vedno skupo mladega." Je rekel H. H. Von Schlick, izdajatelj Bolgarskega te- legrama v Beji.

Da dovedete hudi prehlad, morete vzeti skodelico gorkega čaja, predno greste spat. Prehladi se vedikrat pretvorijo v pljučnico in influenco, valed katerih umre na tisoče ljudi vsako leto.

Bolniki bi morali biti previdni, da ne jem- ljejo nerjnetnih, dražilnih zdravil in zdravil iz navade.

Moj Bolgarski čaj je sestavljen iz najbolj čistih in svetlih zelišč in je zelo prijetnega okusa.

Pomnite, da jaz izdelujem ta čaj za bolnike in nad petindvajset let; danes ga radi že na milijone očeta. Vprašajte vašega lekarnarja za moj pristni Bolgarski čaj, a mojim imenom ne rdeči ali rmeni škaflice; lahko ga vam tudi jaz dopolnim po pošti priporočeno eno veliko družinsko škatlo za \$1.25, ali 3 za \$3.15, ali 6 za \$5.95.

Naslov: H. H. Von Schlick, President Marvel Products Company, 47 Marvel Building, Pittsburg, Pa.

ALI SE ZAVEDATE?

DA ŽIVIMO v času katoliškega prepoveda? Da moramo napeti vse sile, da dvignemo katoliška društva naše dične K. S. K. Jednote?

AKO SE ZAVEDATE tega, tedaj na delo vsespovod za katoliški tisk! Priporočajte in širite katoliška lista:

"EDINOST" IN "AVE MARIA"

ČE HOČETE biti dobro poučeni o delavskem gibanju in razmerah tedaj čitajte "EDINOST," ki izhaja dnevno štirinastkrat na teden in prinaša raznovrstne delavske in gospodarske članke. Prinaša najnoveše vesti in je pravi borilni zatiranih delavcev. Stane letno \$4.00.

POŠLJITE NA "EDINOST" \$1.00 IN DOBIVALI JO BOSTE TRI MESECE ZA POSKUŠNJO.

"AVE MARIA" je edini slovenski nabožni katoliški list. Izhaja dva- krat na mesec. Prinaša najlepše nabožne članke in raznotere zanimive razprave. Kjer ni slovenskega duhovnika, je ta list pridigar rojakom v nasebidi. Letno stane \$2.50.

POŠLJITE NA "AVE MARIA" \$1.25 IN PREJEMALI BOSTE LIST POL LETA ZA POSKUŠNJO!

Knjigarna "Edinost" je največja slovenska knjigarna v Ameriki. Pišite po cenik!

Tiskarna "Edinost" je danes edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki. Izdeluje vsa tiskarska dela in se priporoča katoliškim društvom in naklonjenosti.

Za pojasnila pišite na:

"EDINOST"

1849 WEST 22nd STREET.

CHICAGO, ILL.

SLOVENSKA NOTARSKA PISARNA

ANTON ZBAŠNIK

Room 206 Bakewell Building, Pittsburgh, Pa.

(Nasproti okrajne sodnice)

Izdelujem prošnje za dobavo svojcev iz starega kraja, kupno pogodbe, pooblastila, pobotnice in raznovrstne druge notarske listine za stari kraj in Ameriko.

LASTUJTE SVOJ DOM!

Kupite si farmo, ki je oprem- ljena z vsemi modernimi na- pravami za poljedelstvo, da lahko napredujete. Te farme se nahajajo v Clark okraju (County), ki je najbolj znan glede poljedelstva v celi drža- vi Wisconsin, osobito za živi- norejo, mlekarstvo in druge pridelke. Te farme so ravno v sredini znane slovenske far- marske naselbine z približno 1500 družinami. Za pojasnila pišite na:

P. G. Vinger, Greenwood, Wis.

CUNARD

V JUGOSLAVIJO V 9 DNEH, na morskih velikanih, ki vozijo vsako soboto

QUITANIA 45.647 ton
MAURETANIA 30.704 ton
BERENGARIA 52.022 ton

Luksurične kabine tretjega raz- reda s 2-4-6 posteljami. Krasne je- dilnice, kadnice in počivališča. Pokrit krov. Izvrstna hrana. Do- mača ugodnost. Nobenih skrbí.

Cunard denarne nakaznice izpla- čuje v Jugoslaviji. Hitro, varno, zanesljivo.

Za vozne listke in druge infor- macije obrnite se do najbližnjega zastopnika.

CUNARD LINE
Hotel Cleveland
Bldg.
Cleveland, O.

ALI

je imate letošnje BLAZNIKOVO PRATIKO? Cena 20c. V zalogi imam tudi Mohorjeve koledarje. Cena 40c. Naročite jih, dokler zaloga ne poide. Največja zaloga slovenskih knjig. Ob- širni ceniki zastoj.

J. ALES

6223 GLASS AVE.

CLEVELAND, OHIO.

Prva slovensko-hrvatska MLEKARNA

F. GRILL'S DAIRY

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Pozor gospodine! Ako rabite pri gospodinjstvu sveže mleko, dobro sladko, ali kiselometano, (Cream) ali okusno, doma narejeno maslo, Butter, oglasite se v moji mlekarni. Jaz prodajam mleko, ki je pasteri- zirano; dobivam ga naravnost od far- marjev. Mleko je preje natančno pre- skušeno in pregledano od Mestnega zdravstvenega urada (Health Depart- ment) predno gre iz mlekarne; torej garantiram ali jamčim; da je naravno. Mleko take vrste je posebno priporo- čati otrokom rejencem.

Mleko razvažam po hišah točno vsak dan o pravem času.

Za obilna naročila se toplo priporo- čam

FRANK GRILL,

1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

PRIPOROČILO.

Vsem cenj. slovenskim gospodinj- am toplo priporočam moje sveže GRO- CE- RIJSKO BLAGO. Cene zmerne, pos- trežba točna.

V zalogi imam tudi vsakovrstno ku- hinsko posodo, nože za meso rezati in klobase delati, ter "ringerje" za pe- rilu ovijati in vse to po najnižji ceni.

Se uljudno priporočam
FRANK LESKOVIC
6303 Glass Ave., Cleveland, O.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam rojakom Slovencem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi ve- liko izbero čevljev za ženske, sprejemam tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM,
Slovenski trgovec.
817 East C. St. Pueblo, Colo.

IMAM V ZALOGI 22 NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vrstne, dva, tri in štiri- vrstni, nomaško in kranjsko uglasene kakor tudi kromatične in pa kovečke. Harmonike so najboljše dela in opremljene s zaporo za zaprti.

Imam v zalogi tudi rablje- ne harmonike vsakovrstnih iz- delkov po nizkih cenah.

Kdor je naročil kako harmo- niko od Simonića in jo ni pre- jel, naj se obrne na mene, da mu jo pomagam dobiti.

Imam v zalogi tudi STARO KRAJSKE IMPORTIRANE KO- SE, kipealne orodje, Bergau- brusilne kamne itd. po zelo niz- kih cenah.

ALOJS SKULJ,

323 Euclid Pl., Brooklyn, N. Y.

Naš zavod,--

kojega glavni posel je pošiljatev denarja in preje- manje vlog na obresti, ne bavi se samo s tem poslom, kakor bi mnogi mislili.

Pri nas izvršujemo vse javno-notarske posle, kakor: Affidavite, pooblastila, dolžna pisma, pobot- nice, kakor tudi druge dokumente, v katerem jeziku želite. Za vsa taka dela računamo samo naše lastne stroške. Odnosna navodila dajemo vsakemu BREZ- PLACNO.

V vseh gori navedenih zadevah biti hoče za Vas najboljše, ako se poslužite poznate

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

Važno, pametno in pravilno

ravna oni, ko svojega denarja ne drži doma brez obre- sti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mest- ne (municipalne) ter šolske bonde in bonde obvez- nih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kupon- i lahko zamenjajo vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondev je priporočati tudi pod- pornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila, da vam dopošljem ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

Celih petindvajset let

že mi poslujemo pri investiranju denarja posa- meznikov, korporacij, bank, zavarovalnih družb in bratskih organizacij. Več slovenskih organizacij spada v vrsto naših stalnih odje- malcev.

OTIS & CO.

Vstanovljeno 1899

216 Superior Ave., N. E.

Nasproti glavne pošte

CLEVELAND, OHIO.

Zastopnik, John F. Perko.

Našim trgovcem

je dobro znana uljudna po- strežba naše banke. Ugodno- sti, ki jih prejemo od nas potom svojega čekovnega ra- čuna so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke na naše banko. Isto- tako K. S. K. Jednota v svojo popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na- pot naše potniške čeke, katere zmenjate lahko povsod kakor ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital je rezervni sklad v vsoti več kot \$740.000, je znak var- nosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON STS.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds.

Chas. G. Pearce, kasir.

Joseph Dunda, pomoč. kasir.